

VERSLAG VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE BLARICUM d.d. 9 december 2025

1. Opening

De voorzitter: Goedenavond, dames en heren. Het is precies 20.00 uur, dus ik zou heel graag willen beginnen. Dank u wel. Ik open deze vergadering, de commissievergadering van de gemeente Blaricum. Het is de laatste vergadering van 2025, de laatste commissievergadering. We hebben volgende week nog een raadsvergadering, maar dit is echt de laatste commissievergadering.

2. Niet geagendeerde onderwerpen

De voorzitter: Het eerste punt wat op de agenda staat, dat zijn de niet-geagendeerde onderwerpen. De inwoners krijgen altijd de gelegenheid om een onderwerp aan te snijden, wat niet op de agenda staat. En we hebben vandaag geen belangstelling voor dit onderwerp, dus dat kunnen we gauw vergeten en overgaan naar de volgende.

3. Rondvraag/mededelingen

De voorzitter: Dat is de rondvraag. Rondvraag voor raadsleden en bij hoge uitzondering, ik ben vanavond uw voorzitter, maar ik heb ook een rondvraag. Dus ik ga even wisselen met mijn tijdelijke voorzitter, zodat ik daar kan gaan zitten en mijn vraag mag stellen.

De voorzitter: Goedenavond. Mevrouw Boersen heeft het al aangekondigd. Zij heeft een rondvraag. Mevrouw Boersen, gaat uw gang.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, een aantal weken geleden inmiddels alweer, is de Burgemeester de Jongweg, is er een aanvang gemaakt met de herstrating van de Burgemeester de Jongweg. Tot onze verrassing en verbijstering eigenlijk beter gezegd, zijn de oude Waalse kleine klinkertjes vervangen, voor een deel, door dikduimers. En voor degenen die dat niet helemaal begrijpen, dikduimers dat zijn de klinkers die ook op grotere wegen in Blaricum gestraat worden, onder andere op de Schapendrift. En het zijn ook de klinkers die op de landing ... **[Onverstaanbaar]** Wij hebben vragen gesteld. Burgemeester de Jongweg is beschermd dorpsgezicht. Wij hebben vragen gesteld en ik moet zeggen, dat de wethouder onmiddellijk heeft gehandeld. Ik heb hem daar al per mail '...' voor gemaakt, maar ik wil dat nu nog een keer openbaar doen. '...' dat ze de nieuwe klinkertjes moeten weghalen en de oude klinkertjes komen terug. Rest ons nog een aantal vragen. Eén vraag die wij hebben is ... Het stoort daar. De eerste vraag die ik heb is, hoe heeft dit kunnen gebeuren?

De voorzitter: Wilt u meteen een antwoord of wilt u eerst al uw vragen stellen?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik zal meteen al mijn vragen stellen. De tweede vraag is, heeft u al maatregelen getroffen om dit in de toekomst te voorkomen en zo ja, welke maatregelen? En de derde vraag is, van een van de bewoners hebben wij gehoord dat de brief die de '...' aankondigde op maandag is bezorgd en dinsdagochtend om 7.00 uur stonden de stratenmakers er om de klinkers eruit te halen. En mijn derde vraag is, hoe ziet de participatie eruit van een dergelijk project? En tot slot, de vierde vraag, of de gemeente '...'

De voorzitter: Goed. Dan geef ik nu het woord aan wethouder Cornelis. Gaat uw gang.

Wethouder Cornelis: Goedendag. Wij zijn, er is gebeurd wat u beschreven heeft. Dat hoort helemaal niet. En zeker niet in beschermd dorpsgezicht. Hoe heeft het kunnen gebeuren? Wij constateren dat er onvoldoende controle is geweest op een flink pakket aan bestratingswerkzaamheden. Die worden in meerdere straten achter elkaar aanbesteed en dan door een aannemer gewonnen. En daarbij is de aparte situatie van dit stukje, over het hoofd gezien. Wat hebben we daaraan gedaan ondertussen? Ten eerste zijn alle betrokkenen en hun functiegenoten, zijn nogmaals schriftelijk op de noodzaak van aparte procedures voor beschermd dorpsgezicht, gedrukt. Ten tweede zien we dat, de plannen hebben we laten nalopen. Bij het beschermd dorpsgezicht hebben we tot nog toe geen andere vergissingen gevonden. En we zijn nu bezig met de rest. Maar we willen gewoon zorgen dat iedereen alles goed gecontroleerd heeft, als ze aan zo een pakket beginnen en daar zat blijkbaar een gat in. Dus dat is wat er nu gebeurd is en we kunnen, die steentjes komen ook terug. Alleen het is een verandering van plan voor die aannemer, dus het wordt direct na het kerstreces. Maar ondertussen houden we de weg wel daar, want anders dan wordt het een zandbak. Dat is echt wat we tot nog toe gedaan hebben.

De voorzitter: En voor de toekomst?

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, de participatie?

Wethouder Cornelis: Ik hoor dat van die brief voor het eerst, maar dat hadden dus, één dag is natuurlijk geen termijn. Dat hadden er veertien moeten zijn en soms zijn het er tien met een weekend. Maar één dag is, ik ga navragen wat daar gebeurd is. Is niet de bedoeling.

De voorzitter: Is het zo voldoende?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik heb een suggestie. Ik kondig hem al aan. In het verleden is er weleens sprake geweest van het beleid maken voor datgene wat in de openbare ruimte verschijnt. Dan denk ik aan bankjes, maar ik denk aan verlichting, ik denk aan lantaarnpalen, ik denk aan verkeersborden. Ik kan nog even doorgaan. Zou u er eens over na willen denken, om met uw ambtelijke ondersteuning zo een soort beleid te maken? En dan moet het niet een boekwerk worden van 75 bladzijden, maar één A4'tje is voldoende. Zodat je daar iedere keer op terug kunt grijpen, als er iets moet gaan gebeuren in de openbare ruimte.

De voorzitter: Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Dat gaat dan niet over dit geval, maar in het algemeen. Dit is een onderwerp geweest op de afgelopen portefeuillehouders vergadering van, hoe wij voor het, ook het voor het bestraten van zaken die geen groot project zijn, maar die bij het regulier onderhoud horen, een betere manier kunnen vinden om te zorgen dat in de wijken geen verdere verrommeling optreedt. Maar juist het beeld, als we daarlangs geweest zijn, daarna verbeterd is.

De voorzitter: Mevrouw Boersen, ik zie u knikken?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik bedoelde dat eigenlijk niet. Wat ik bedoel is, schrijf op wat een lantaarnpaal, de kleur van een lantaarnpaal. Want het is zo simpel, RAL609. Schrijf op, in het beschermd dorpsgezicht die afmeting klinkertjes, schrijf op wat er moet gebeuren als de wegen wat groter zijn, enzovoort, enzovoort. Zodat een ambtenaar die vergissing niet meer kan maken.

De voorzitter: Kerstboom vijftienhalve meter. Dat soort dingen. Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Mevrouw de voorzitter, u mengt zich in de discussie.

De voorzitter: Excuses.

Wethouder Cornelis: En natuurlijk moeten we het adresseren.

De voorzitter: Absoluut. Ik ben ook maar een invaller vandaag hè? Dus excuus.

Wethouder Cornelis: Maar het is, een aantal van die aspecten kunnen aan de orde komen. We zijn het proces begonnen en hoe dat eruit gaat zien dat ...

De voorzitter: Dank u wel. Goed. Ik geef de microfoon weer over aan de voorzitter, mevrouw Boersen.

De voorzitter: Dank je wel. Dan is er nog een tweede rondvraag heb ik begrepen, van de heer Pel, van Hart voor Blaricum. Gaat uw gang.

De heer Pel: Dank u wel, voorzitter. De vraag betreft een krantenartikel in de Gooi en Eemlander van ik meen 6 december, naar aanleiding van een zitting van de Raad van Staten. En dat gaat over de jarenlange juridische strijd die gevoerd wordt met de Vrienden van het Gooi en de gemeente, over al dan niet een strandpaviljoen Stichtse Strand. En wat schetst nou dat artikel, want wij zijn er al lang mee bezig en Hart voor Blaricum, een hartenwens van Hart voor Blaricum is vooral de realisatie van dat paviljoen. En we zien dat zo een beetje op die manier aan de horizon verdwijnen. En wij zagen tot onze verbazing een uitspraak van de Vereniging van Vrienden van het Gooi in het krantenartikel. Dat zij zeggen, wij zien wel een oplossing en wij laten onze bezwaren varen, als er een soort natuurversterking, dus compensatie van natuur zou komen, ter hoogte van de strekdam. En dat is die nieuwe strekdam die aangelegd is in de Gooimeer boven de Blaricummeer. Wij hebben daar in het verleden al vaker naar gekeken, naar die invulling daarvan. Maar en tegelijkertijd dacht ik, dat is heel bijzonder want wij waren die mening ook toegedaan, destijds. En wij lezen tegelijkertijd dat de gemeente daar niets in ziet. In dit artikel. Nogmaals, volgens de journalist. Wij hebben nog, die versterking, natuurversterking, in de raad van 2021 dacht ik ook behandeld, is om allerlei redenen niet doorgegaan. Maar ik zou zo zeggen, dat als wij en de Vrienden van het Gooi dezelfde mening toegedaan zijn om dit op te lossen. Waarom spannen wij niet samen en kijken we of dat gerealiseerd kan worden? En dat is de vraag eigenlijk aan het college, wat hier zich nu afspeelt? Want het is heel bijzonder en we zien nu, we kunnen weer een juridische strijd verder gaan voeren. Maar het zou toch aardig zijn als er een keer een zicht is op een oplossing. Vandaar.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Cornelis of nee, wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Zit de gemeente op dezelfde lijn?

Wethouder Kennis: Het Stichtse Strand is nog steeds, dat paviljoen op het Stichtse Strand is in deze zes jaar niet van wethouder veranderd. Sorry. Goed. Mijnheer Pel. Uiteraard hebben wij het artikel in de Gooi en Eemlander ook gelezen. We hebben, in ieder geval wij waren er niet bij, ik was er niet bij, dus ik weet ook niet wat er exact gezegd is. Ik heb wel begrepen van mensen die er wel bij aanwezig waren, dat er zeker niet gezegd is door de Vrienden van het Gooi, dat het zou inhouden dat zij hun bezwaar zouden intrekken. Laten we dat even hier duidelijk stellen. Ze hebben inderdaad een suggestie gedaan om zand op de strekdam te gooien. Dat leek hun een goede compensatie, maar ze

hebben daarbij niet aangegeven dat dat voldoende compensatie zou zijn om in te trekken. Want wij hebben in de afgelopen zes jaar heel vaak gedacht, dat we iets deden waarmee het bezwaar zou worden ingetrokken en dat is iedere keer niet gebeurd. Want er was iedere keer weer iets anders, wat toch ook nog niet in orde was. Dus ik heb die hoop die in de krant stond, daar ben ik het niet mee eens. Het dossier loopt zoals u weet al heel erg lang en u refereert aan 2021. Toen is er een voorstel gedaan vanuit de gemeente om een soort zand eilandje te leggen tegen de strekdam aan. En die zou dan bestemd zijn voor kikkerdiefjes, geloof ik dat die vogeltjes heten. En daar was, de Vrienden van het Gooi, zij vonden dat toen ook wel een goed plan. Daar zijn we mee de boer op gegaan en we hebben het aan Rijkswaterstaat gevraagd, die de eigenaar is van het water. Of wij daar dat eilandje mochten aanleggen. Daar was absoluut geen sprake van. Is lang over gediscussieerd. We hebben heel erg ons best gedaan, allerlei aanpassingen en geprobeerd ze zover te krijgen, dat dat zou mogen. Maar het ding was van Rijkswaterstaat. Geen zand in het water, niet tegen de strekdam aan en dus ook niet op de strekdam, want dat valt er namelijk vanzelf af hè? Dat water spoelt eroverheen, wind, regen, dingen. Noem maar op. Dus het zand op die plek mag niet van Rijkswaterstaat. Mocht toen niet. Mag nog steeds niet. En de Vrienden van het Gooi weten dat ook en we hebben het ook toen in 21 aan u als raad gemeld. Wat wij wel op dit moment kunnen vertellen en dat is misschien het mooie van het feit, dat ik nu deze vraag van u hierover krijg. Is dat wij in overleg zijn met de provincie Noord-Holland, zijn wij bezig om een compensatie van de vierkante meters NNN-gebied, ergens in Noord-Holland in de provincie te vinden. Elders in de provincie. Dus niet in Blaricum, maar elders in de provincie. Dat is, dat zou dan, de locatie van de strandtent wordt dan uit de NNN gehaald. Die vierkante meters. En die gaan dan elders in Noord-Holland, worden terug gecompenseerd. Dat was ook een idee van de Vrienden van het Gooi. Dus daarmee hebben wij, gaan wij ervan uit dat als dat allemaal gaat lukken, dat de Vrienden van het Gooi daarmee akkoord gaan. Want het was ook hun suggestie. Zij hebben steeds gezegd, wij willen dat het NNN-gebied wat weggehaald wordt, door de strandtent wordt gecompenseerd. En het hoeft van ons niet per se daar in de buurt. Het mag van ons ook ergens in Noord-Holland zijn. De provincie is nu zover dat ze in Q1 26 dit gaan opnemen bij hun, dat voor besluitvorming, als dat een akkoord wordt en daar gaan we wel vanuit, dan zou dat inhouden dat wij in een volgend, niet bestemmingsplan, maar Omgevingsplan. Deze locatie voor een strandtent kunnen gaan opnemen. En dat er dan tegen die tijd dat dat gerealiseerd is, ook inderdaad een strandtent kan worden neergezet. Dus dat is dan misschien nog wel interessant voor u, om dat meteen mee te krijgen. Heeft niks te maken met de rechtszitting waar we nu mee bezig zijn, want die zullen we gewoon af moeten maken. Dat gaat over de tijdelijke vergunning van een initiatiefnemer, die dat vanuit de gemeente een tijdelijke voorziening, nee een vergunning, heeft gekregen voor een tijdelijke voorziening van 10 jaar. Daarvan zijn we inmiddels zes jaar over aan het procederen. Dus die vergunning, die voor 10 jaar was afgegeven, heeft nog vier jaar te lopen. En dan is die vergunning verlopen. Maar goed, dat is een ander verhaal. En dat is de vergunning waar we nu al die jaren al over aan het procederen zijn en die zullen we gewoon moeten blijven lopen. Zolang die vergunning door de houder van de vergunning niet wordt ingetrokken, zijn wij als gemeente, omdat wij de vergunning hebben verleend, hebben wij ook de verantwoordelijkheid om die vergunning te blijven verdedigen, tot in het bittere eind. En daar zijn we nu mee bezig. We hebben verschillende keren gezegd van, zou je de vergunning niet willen intrekken? Dat wil de eigenaar niet. Dus wij blijven doorgaan en dat is dat wat we nu bij de Raad van Staten gehad hebben afgelopen week. En daar hopen we over een aantal weken uitspraak over te krijgen. En hoe dat gaat aflopen weet ik niet. Maar dat zijn dus twee los van elkaar lopende zaken. In dat Bestemmingsplan zou het gaan om een permanente locatie voor een permanent paviljoen. Het is een heel uitgebreid antwoord, voorzitter. Maar ...

De voorzitter: Een mooi antwoord en een positief antwoord. Goed. Mijnheer Pel, tevreden met het antwoord?

De heer Pel: Dank voor de uitleg. Ik begrijp dat er geen Blaricumse Wadden komen, maar ergens anders wadden wellicht. En ik was wel even benieuwd of er überhaupt een tijd gezet kan worden naar dat bittere eind? Want een bittere eind is natuurlijk een heel eind verderop en we zijn er al zes jaar mee bezig, maar ik begrijp eruit dat wij straks bij de zitting in januari, eind januari, een besluit hebben over wat er nu ligt? Niet over wat in de toekomst komt te liggen, dus we krijgen er nog een ander proces erachteraan, met de provincie en met het Omgevingsplan?

De voorzitter: Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Dat zijn, dus het heeft dus niets met elkaar te maken. Maar wat we nu bij de Raad van Staten doen is het verdedigen van de tijdelijke, voor de van de vergunning voor de tijdelijke horecagelegenheid. De zitting is geweest en we krijgen, wachten dus nu op de uitspraak van de rechter. Die zal met, meestal met een week of acht, tien, krijg je officieel de uitspraak van de rechter en dat kan zijn, de vergunning blijft in stand. Dat kan zijn, we gaan de vergunning vernietigen en dat kan ook zijn, gaat u ons nog maar eens wat meer aanvullende informatie geven. En dat is meestal de uitspraak de afgelopen tijd geweest. Dus ik zou heel blij zijn als dat nu anders is. Maar dat is ,dat gaat dus over die ene weg. De andere weg is gewoon de compensatie van het NNN-gebied, wat wij volgens de vrienden kwijtraken door die locatie daar een horecagelegenheid neer te zetten en om dat te compenseren. Die locatie is de provincie dus bezig om dat in te tekenen ergens anders in de provincie Noord-Holland.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat het heel duidelijk geweest is voor iedereen.

4. Informeren

De voorzitter: Dan heb ik het volgende agendapunt en het gaat over informeren. En het zijn meestal de wethouders en het college wat de raadsleden wil informeren over zaken uit de regio, of andere belangrijke zaken die wij moeten horen. Heeft een van u iets te melden? Nee? Dan zie ik niemand die iets wil melden, een ander ook niet. Dan ga ik even een foutje herstellen. Voor de mensen die thuis zitten, aan mijn rechterhand zit namens de VVD, de heer Oyens. Daarnaast zit mevrouw Claushuis voor het CDA. Dan de heer Peter Uitendaal van D66. Links mevrouw Kukupessy van GroenLinks-Partij van de Arbeid of omgekeerd. Dan de heer Khalid Hammouti van de Blaricumse Partij en de heer Pel van Hart voor Blaricum. Naast mij zit de griffier en rechts van mij zit wethouder Cornelis en secondant, de heer Daan van Straaten. Dan heb ik u gezegd, dat de geluidsopname heel ingewikkeld is. Ik geef u een instructie. Ik bezondigde mij ook al aan de fout. Ga niet zo zitten, want dan zit je met je handen boven de microfoon. Zet uw iPad of uw Chromebook niet voor de microfoon en praat vooral rechthoek. De wethouder heeft nogal eens de neiging, ik heb het in het voortraject al gezegd, om zo te praten, omdat dat heel erg beleefd is iemand aan te kijken als je spreekt, maar dat is in dit geval niet aan te raden, want dan kunnen de mensen thuis er geen touw meer aan vastknopen. Ik heb vorige keer, vorige week, achter in de zaal gezeten. Ik heb de helft maar kunnen volgen. Dat is echt waar. Dus we gaan vandaag op les en het opnieuw doen. En als u het niet helemaal goed doet, dan zal ik u vragen om het anders te doen.

5. Vaststellen Verkeersvisie 2035

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende agendapunt. Vaststellen Verkeersvisie 2035. Daar heb ik eerst een korte inleiding voor. Moet ik even kijken. Door in 2023 is gestart met het proces dat leidt tot nieuw beleid op het thema Verkeer en Vervoer, met als doel onder andere een verkeersveilige en bereikbare gemeente. Daartoe is het ontwerp Verkeersvisie 2035 Blaricum op 15 juli 2025, voor een

periode van acht weken vrijgegeven voor het indienen van zienswijzen. En daar gaat het om, de zienswijzen. Belanghebbenden zoals bewoners, ondernemers en organisaties, hebben de gelegenheid gehad een zienswijze in te dienen. Met inachtneming van de wijzigingen ten gevolge van de binnengekomen zienswijzen, wordt de gemeenteraad voorgesteld de Verkeersvisie 2035 vast te stellen. De wethouder Cornelis heeft gevraagd om, voordat de raadsleden het woord krijgen, even een korte inleiding te geven en nog wat andere instructie. Wethouder Cornelis, gaat uw gang.

Wethouder Cornelis: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het proces om te komen tot een nieuwe verkeersvisie, is vooral ook opgekomen toen na veel heen en weer, de Omgevingswet ineens toch voortgang vond. U zult zich vast nog herinneren dat we deze collegeperiode begonnen met een Omgevingswet die maar niet door het parlement leek te komen. Dan weer wel, dan weer niet. Ineens, enigszins bij verrassing, hadden we hem na een jaar toch. Dat betekende dat wij dus ons moesten voorbereiden op een andere manier van vergunningverlening. En daar zit heel veel werk aan en dat wij dus een, echt een Omgevingsvisie moesten vaststellen en daarbij ook een Verkeersvisie. Bij die processen is het de bedoeling dat je dus eerst een hoog over document hebt, net als het ouwe GVVP-plan. Wat in het vorige regime vastgesteld is. En dat je dan daarna uitvoering geeft. En bij die uitvoering ga je toetsen aan de Verkeersvisie. Nou is er in het proces een enorme hoeveelheid commentaar geleverd. En maar op dit moment is er geen oplossing, die al echt doorgerekend is, et cetera. Er is alleen de visie en de meeste commentaren die we kregen, hebben op de een of andere manier een voorschot willen nemen op de uitvoeringsprogramma 's. We hebben in het collegestuk en raadsstuk toen ook uitgelegd, dat die er aankomen en wat volgens ons de thema's zijn die daaruit komen. En er zijn naar aanleiding van de inspraak wel een aantal zaken in de teksten veranderd, met name op het gebied van parkeren, na protesten van de ondernemers. En dat betekent ook dat we ons vanavond zullen focussen op vooral, de beantwoording van dingen die de Verkeersvisie document zouden veranderen. En alle andere dingen nemen we graag mee als input, voor als we hopelijk met deze collegeperiode nog een volgend voorstel, een budget vragen voor het maken van de uitvoeringsprogramma 's. Maar de uitvoeringsprogramma 's zelf, daar kunnen we niet op ingaan, want we hebben juist gezegd dat dat niet gaat. Dus deze inleiding is ook om mensen achter in de zaal, waarvan ik hoop dat u mij nog steeds kunt verstaan, uit te leggen waarom we nu vooral over het visiedocument praten. En dat zal trouwens en niet over specifieke oplossingen en dat zal voor de Omgevingsvisie straks net zo zijn. Na deze inleiding. Ik vond het wel verstandig, gezien ook de hoeveelheid publiek, om nog een keer uit te leggen waar wij zijn, in welk proces. Was de Omgevingswet niet ingevoerd, nog steeds niet bij wijze van spreken, dan hadden we hier in een andere fase gezeten. Maar op dit moment moest dit eerst gebeuren en dat is waar u nu de vruchten van ziet.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Nog even nog een aanvulling mijnerzijds. Om de zaak een beetje ingewikkelder nog te maken. De Verkeersvisie die voorligt, is al gecorrigeerd met de zienswijzen. De zienswijzen die zijn er al in opgenomen. De door het college toegestane zienswijzen, of de zienswijzen waarvan het college vindt dat die moet worden opgenomen in de Verkeersvisie, die staan al in de voorliggende Verkeersvisie. Hij is dus al gecorrigeerd ten opzichte van de eerdere concept Verkeersvisie. Dat in tegenstelling tot de Omgevingsvisie. Maar daar kom ik dan straks op. De Omgevingsvisie is niet gecorrigeerd. Het wordt wat ingewikkeld, maar we beperken ons nu eerst maar tot de Verkeersvisie, waarin al veranderingen zijn opgenomen, naar aanleiding van de zienswijzen. Dat even mijnerzijds. Ik denk dat we nu een inspreker aan het woord moeten laten en de eerste inspreker, er zijn twee insprekers. De eerste inspreker is de heer Quinten van Solt. U krijgt 5 minuten de tijd om uw inspraakreactie naar voren te brengen. Gaat uw gang.

Inspreker 1: Voorzitter, dank u wel en dank voor de gelegenheid om in te spreken. Goedenavond allemaal. Goedenavond, mijn naam is Quinten van Solt. Ik spreek in namens een groep van meer dan 40 omwonenden van de Huizerweg. We hebben gezamenlijk een zienswijze ingediend en over de Verkeersvisie, specifiek gericht op de verkeersveiligheid, leefbaarheid en de inrichting natuurlijk van de Huizerweg. Even om te reageren, voorzitter, op wat wethouder Cornelis net vertelde, over het verschil tussen visie en uiteindelijk ook de uitwerking daarvan. Persoonlijk even, ben ik heel blij dat we eerst over een visie hebben. Dat is ook een heel mooi startpunt altijd, wat is je visie? En dat ontbreekt nog wel eens in dit land. Dus ik vind het heel fijn dat we dat nu met zijn allen doen. En ik zal daar zo meteen verder op ingaan, maar ik merk ook dat er inderdaad nog een beetje misschien ervaren moet worden wat een visie betekent, want wij voelden dat deze Verkeersvisie al meer was dan alleen een visie. En dat is met name omdat er ook een kaartje in de visie staat, waar allerlei dingen op ingetekend zijn. En daarom vinden wij het ook belangrijk, om op dit punt juist in te spreken en niet in de volgende fase. Maar dat even terzijde, los van het verhaal even om te reageren mevrouw de voorzitter, op wat de wethouder net zei. Ik wil in ieder geval wel beginnen over onze zorgen, over hoe het proces verlopen is, omdat dit bepalend is voor de kwaliteit van de besluitvorming, door deze commissie en later door de raad uiteraard. Onze collectieve zienswijze is aanvankelijk geclassificeerd als afkomstig van één persoon. Daarbij is ook de inhoud veranderd, dus wij zagen in onze zienswijze in één keer geschreven vanuit de ik-persoon en ook een andere taal dan hoe wij hem ingediend hadden. Dus daar waren we ontzettend verbaasd over. Er zijn namelijk een aantal zaken in de reactienota niet terug te vinden, die wij wel in ons zienswijze hebben gezet. En daarmee is in eerste instantie een fundamenteel vertekend beeld ontstaan van de aard, omvang en urgentie van onze inbreng. Terwijl deze expliciet namens een grote groep en direct van direct omwonenden gedaan is. En niet namens één ondernemer, zoals die erin beland is. Dus een grote vraag hebben wij, wie en waarom is onze zienswijze bewust aangepast? Dat is eigenlijk deel één van mijn vraag. Over de intenties van het college kunnen wij natuurlijk geen uitspraak doen, want dat is voor ons niet vaststelbaar. Wat voor ons wel telt, zijn de gevolgen van de gekozen wijze van verwerking. Het gevolg was namelijk dat de gemeenteraad zijn afweging moest maken, op basis van een onvolledig en daardoor potentieel misleidend beeld van de bewonersinbreng. Inmiddels is die reactienota wel aangepast, omdat wij zelf opgelet hebben. Als wij niet opgelet hadden, dan hadden wij dit helemaal niet gezien en dan was nu onze inbreng heel anders binnengekomen, dan dat wij hadden gedaan. Dus er is een correctie, een correctie heeft plaatsgevonden, er is een addendum ook toegevoegd aan het geheel, maar tegelijkertijd moeten wij vaststellen dat ook in deze aangepaste versie een feitelijke onjuistheid is blijven staan. In de aangepaste reactienota wordt namelijk aangegeven dat de gemeente niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de zienswijze namens circa 40 bewoners is ingediend. Deze constatering is gewoon feitelijk onjuist, want de mail is ondertekend door 40 mensen. Er wordt vanuit de wij-vorm gesproken, alle namen, e-mailadressen en telefoonnummers van alle 40 ondertekenaars zijn direct meegezonden. En van de ontvanger hebben wij ook een bevestiging gekregen. Dus ook in de rectificatie wordt gedaan alsof dit niet bestond. Deze constatering is dus onjuist. In onze oorspronkelijke zienswijze is expliciet vermeldt dat deze namens een grote groep omwonenden is opgesteld. Deze informatie was daarmee vanaf begin althans, kenbaar in ieder geval bekend bij de gemeente. Dat ook in de correctie wordt uitgegaan van onjuiste feitelijke veronderstelling, achter wij zorgelijk. Dat betekent dat de raad ook na aanpassing nog steeds het risico loopt om een oordeel te baseren, op een onvolledig, of onjuist beeld van de aard en omvang van de participatie in dit dossier. Dit raakt niet alleen onze zienswijze, maar roept natuurlijk ook een bredere vraag op over het participatietraject als geheel. Want, wanneer een collectieve zienswijze, zowel in de oorspronkelijke verwerking als in daaropvolgende correctie, niet feitelijk juist wordt weergegeven, is voor ons niet inzichtelijk of andere zienswijzen wel volledig ondertekend en zijn verwerkt. Dat raakt aan het vertrouwen dat inwoners mogen hebben in een transparant en

zorgvuldig participatieproces. Dan kom ik bij de inhoudelijke vraag, die voor ons natuurlijk ook centraal staat.

De voorzitter: Mag ik u wel herinneren aan de 5 minuten? Dus u zult een beetje vaart ...

Inspreker 1: Ik weet niet hoever ik ben?

De voorzitter: U bent op 5 minuten.

Inspreker 1: Dan rond ik dit nog even snel af. De centrale vraag is, staat in de Verkeersvisie, staat een snelheidsverlaging naar 30 kilometer per uur op de Huizerweg daadwerkelijk in de weg, of laat die visie ruimte voor maatwerk en een nadere afweging per wegvlak. In de Verkeersvisie wordt 30 kilometer per uur binnen bouwde kom benoemd als uitgangspunt, waar veiligheid en leefbaarheid daarom vragen. Op de Huizerweg, nu gaan we misschien iets te ver dan in op wat de wethouder net heeft aangegeven, op de details en op de inhoud. Dus ik zal dit ook dan wat sneller doorlopen. Maar de conclusie die wij hieruit willen trekken, zonder alle details, die zullen we later opsturen, is de kaart die nu in de Verkeersvisie staat, daarop staat de Huizerweg daadwerkelijk met 50 kilometer per uur. Wij hebben natuurlijk allerlei redenen en ook onderzoeken en dergelijke, die zeer uitgebreid zijn, die onderbouwen dat de Huizerweg makkelijk 30 kilometer per uur zou kunnen zijn. Wij willen eigenlijk in deze huidige Verkeersvisie, die kaart, 50 kilometer per uur, vervangen hebben voor 30. Het is een visie, het is geen feit. Maar dat is wat wij vragen.

De voorzitter: Dank u wel. De wethouder is niet aan zet, dus u heeft wel een aantal vragen gesteld die eigenlijk door de wethouder beantwoord zouden moeten worden. Maar de raadsleden zijn eventueel aan zet. U heeft in eerste instantie een groot deel van uw tijd gebruikt om een statement te maken. U heeft er geen vertrouwen in dat de zienswijzen allemaal goed beoordeeld zijn. En ik ga ervan uit, dat inmiddels de raadsleden allemaal heel goed weten, dat uw zienswijze niet door één persoon en of één bedrijf is ingediend, maar door 40 Huizerweg bewoners is ondertekend. Waarvan akte. Ik denk dat dat goed overgekomen is en dat de raadsleden dat zich heel goed realiseren. En dan heb ik de 30 en de 50 kilometer. Daar ga ik niet over. Ik weet niet of er een van de raadsleden u een vraag willen stellen? Mijnheer Pel.

De heer Pel: Mijnheer Van Solt, dank u wel, voor uw inspraak. Het is heel merkwaardig en bijzonder dat dat zo plaatsgevonden heeft, ten aanzien van die verwisseling van één tot en hè? Dus één persoon of veel meer personen die een zienswijze hebben ingediend. En daar ga ik natuurlijk niet over. Maar goed dat dat corrigeert is nog bij de stukken. Zo hebben we het inmiddels begrepen. Maar vindt u dat na correctie, dat er de inhoudelijke argumenten tekortgedaan zijn in eerste instantie en in tweede instantie wel op de juiste manier verwoord zijn? Oftewel, ontbraken er ook echt inhoudelijke argumenten? In plaats van het feit of er door een persoon of door meer personen ingediend is? Dat is mijn vraag.

Inspreker 1: Daar kan ik op reageren.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Inspreker 1: Ja. Er ontbraken ontzettend veel details in het verhaal. Ik denk dat als ik het gewoon naast elkaar neerleg, dat in het begin maar 30 procent bekend was en dat daarna nog 70 procent erbij kwam. Maar dat hebben wij zelf in een tweede mail nog ingestuurd. Dus wij hebben zelf gezegd, in onze zienswijze ontbreken deze punten allemaal en daarmee verwezen naar het eerste stuk

natuurlijk. En want wij hebben er echt een studie van gemaakt, om uit te leggen dat de Huizerweg makkelijk een 30 weg kan worden, zeker als het ook vergelijkt met de Bergweg en andere situaties die we kennen. Maar laten we daar dan nu niet te ver op ingaan. Dus ik vind het bizar eigenlijk, dat een zienswijze gewoon aangepast wordt. Waarom?

De voorzitter: Ik zou heel graag willen, mijnheer Van Rietschoten, dat u zich niet met de discussie bemoeit. Dank u wel.

Inspreker 1: Maar inhoudelijk, om terug te komen op uw vraag, is nu volgens mij wel duidelijk wat ons beeld is en wat we willen bereiken. Dus ik denk dat dat nu wel goed in de visie staat, anders dat wij natuurlijk niet eens zijn met dat er 50 kilometer per uur op de Huizerweg staat.

De voorzitter: Ik zag de vinger van mijnheer Hammouti. Gaat uw gang.

De heer Hammouti: Ik ga mij netjes aan de regels houden. Dank voor uw inspraak. Ik had eigenlijk een oproep en een vraag. De oproep is, houdt u onze website in de gaten, want ik zou graag dat u vaker spreekt op dit onderwerp. Dan zijn wij wat meer geïnformeerd. En het tweede is, was dat eigenlijk uw enige punt, de Huizerweg van 50 naar 30 kilometer?

Inspreker 1: Ja, enige punt.

De heer Hammouti: Oké, dank u wel.

Inspreker 1: Maar we kunnen overleggen over meer punten hoor.

De voorzitter: Anderen? Mevrouw Kukupessy? Mijnheer Oyens.

De heer Oyens: Ik heb toch nog een vraag naar u. Ik begrijp best wel dat u het bizar vindt, dat uw eigen inbreng plotseling op een andere manier terugkomt. Maar uw opmerking dat het onvolledig is terug te vinden en daarmee misleidend. Dat vind ik nogal een harde uitspraak. Kunt u mij aangeven waar het dan misleidend zou zijn?

Inspreker 1: Kijk, ik wil natuurlijk niet te veel gaan speculeren, maar u vraagt ernaar. Want ik vind namelijk dat, laat ik even de situatie schetsen. 40 omwonenden van de Huizerweg dienen hun zienswijze in. Dat wordt weggezet in eerste instantie als één ondernemer die op een totaal andere toon ook, want de tekst is op een andere toon geschreven, namelijk in de ik-vorm, vrij informeel. Terwijl wij een hele formele zienswijze hadden ingediend. Dus de hele toon van de zienswijze is veranderd en ook nog de afzender, is veranderd. Ik weet niet hoe wij op een andere manier moeten kijken naar dat dit, wat zei u net, misleidend is.

De heer Oyens: Het zijn uw eigen woorden, u zegt dat het daarmee misleidend is. En dat zou dan betrekking moeten hebben op de inhoud en daar wil ik graag naar u vragen. Waar in de inhoud is het dan misleidend geworden? Want dat vind ik toch wel van belang.

Inspreker 1: Ik vind dat misleiding niet alleen maar over inhoud gaat, maar ook over vorm. Dus de vorm is volledig misleidend, want het kan namelijk op een totaal andere manier geïnterpreteerd worden, het verhaal. En naast dat de vorm misleidend is, is de inhoud misleidend, omdat hetgeen niet meer over dezelfde inhoud gaat. Dus delen van onze inhoud, delen van onze zienswijze zijn gewoon volledig weggeveegd. Dus dan ben je toch aan het misleiden? Dan probeer je toch een ander verhaal te vertellen, dan wat wij hebben verteld?

De voorzitter: Ik denk dat het antwoord voldoende is, de heer Oyens. Mevrouw Claushuis nog een vraag? Hoeft niet hè?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Nee. Is de Huizerweg van het Huizerhoogt tot aan de ondernemers?

Inspreker 1: De het hele Huizerweg.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: De hele Huizerweg. Oké. Dat is de enige toelichting. Dank u wel.

Inspreker 1: Want inderdaad, bij de ondernemers is het waarschijnlijk altijd wel redelijk rustig rijden. Maar hoe hoger je komt, hoe harder het wordt. Flink boven de 50.

De heer Uitendaal: Dank u, voorzitter. Een hoop dingen zijn al gezegd. Laat ik mij concentreren op het restant. Het was duidelijk dat het als één persoon is neergezet en het was overduidelijk waren het een verzameling van 40 personen. Dat is duidelijk, dat is ons duidelijk ook. In tweede instantie zegt u, er zijn in eerste instantie alleen maar pakweg 30 procent van de zienswijzen, daar is op gereageerd. En in tweede instantie, op uw aandringen, is daar de resterende deel ook al aan gedaan. Is dat een reden voor u om, is dat een onhandigheid of vermoedt u echt kwade opzet hierin?

Inspreker 1: Ik vermoed kwade opzet, omdat er bewust zaken veranderd zijn, tenzij ... En ik zou daar graag verder onderzoek naar willen doen, als ik u was. Tenzij het echt per ongeluk is gegaan. Dat er toevallig de naam ondernemer vervangen is voor 40 bewoners en dat toevallig de vorm van het verhaal veranderd is, naar ik. En dat woorden en zinnen en delen weggelaten zijn. Dat mag u zelf beslissen.

De voorzitter: Ik denk dat ook deze vraag voldoende beantwoord is, mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Wat ik even wil meegeven is, dat in de zienswijze, of de reactie op de zienswijze, worden niet alle zienswijzen compleet uitgeschreven, maar wordt een poging gedaan om een beknopte inhoud te geven van de zienswijze. En daar heeft meer aan geleden dan uw bedoeling was. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel.

Inspreker 1: Volgens mij is dat niet de procedure overigens. De procedure is volgens mij, dat de zienswijze volledig beantwoord wordt en niet een beknopte samenvatting. Want dat zou betekenen, dat er namelijk al met een bril naar gekeken wordt en dus al een mening over gevormd wordt. En de bedoeling van deze hele participatie is, dat er juist zonder mening naar gekeken wordt en dat er gewoon op geantwoord wordt, vanuit het ambtelijk apparaat.

De voorzitter: Mijnheer Van Solt. Ik denk dat u uw punt voldoende heeft kunnen toelichten.

Inspreker 1: Mooi.

De voorzitter: Het is voldoende overgekomen en ik zou u willen verzoeken om weer te gaan zitten.

Inspreker 1: Doe ik, dank u wel. Fijne avond.

De voorzitter: Dan de volgende inspreker. De heer Bert. Wie was dat? De heer Bert Post en die komt namens de agrariërs.

Inspreker 2: Dank u wel, voorzitter. Geachte commissieleden. Bij deze dank ik u voor het inspreken bij het agendapunt over de Verkeersvisie van de gemeente. Mijn naam is Bert Post, bestuurslid van AKOE. Dat is de klankbordgroep voor alle agrariërs en agrarisch gerelateerde bedrijven in Eemnes. Met ook leden uit Blaricum. We zijn gesprekspartner voor onze branche richting de gemeente. We hebben in die hoedanigheid ook regelmatig overleg met het college van B&W van Eemnes. Zelf heb ik een loonbedrijf aan De Meentweg in Eemnes, met 10 medewerkers en doe werkzaamheden voor vele veehouders in een straal van ongeveer 20 kilometer rondom Eemnes. Maar ook verschillende gemeentes in dit gebied en andere organisaties, zoals de provincie, Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer, Goois Natuurreservaat en de Agrarische Stichting Blaricum. Door vragen vanuit de Larense politiek aan ons, die enige tijd terug de Verkeersvisie hebben behandeld, waar niets in stond over landbouwverkeer, hebben we de visie van Laren bekeken en daar ook ingesproken. Met als resultaat dat het landbouwverkeer daar in de Verkeersvisie opgenomen wordt. Hierdoor hebben we ook de Verkeersvisie van Eemnes en Blaricum doorgenomen en kwamen tot de conclusie, dat hier het landbouwverkeer ook op geen enkele wijze wordt genoemd. In Eemnes heb ik ook ingesproken, met als resultaat dat de Verkeersvisie als bespreekpunt naar de raadsvergadering gaat en niet als hamerstuk. Dus ze gaan er nog een keer over discussiëren. Dan zijn we nu in Blaricum, om het agrarisch verkeer bij u onder de aandacht te brengen. Dit omdat wij het vreemd vinden dat het landbouwverkeer op geen enkele wijze in de visie wordt genoemd. Al zijn er nauwelijks meer agrariërs in Blaricum, er zijn nog wel diverse gronden die door de agrariërs en de agrarisch gerelateerde bedrijven, worden bewerkt en beheerd. Ik noem de Eemgronden, maar ook de akkers aan de Noolseweg, Bussummerweg en Melkweg. Maar ook de percelen langs de Le Coultredreef en gebied De Kampen. We roepen de gemeente Blaricum dan ook met klem op, om deze gronden toegankelijk te houden voor onze machines. We beseffen dat dit niet meer de machines zijn, qua omvang, van 30 jaar geleden. Onze bedrijven zijn doorontwikkeld en zo ook onze mechanisatie. Dat is in elke sector zo. Wij rijden niet meer met paard en wagen en ik zie hier vanavond ook niemand meer met een ganzenveer schrijven. Wij verzoeken u dan ook, om uw visie en de uitvoering daarvan, rekening te houden met het agrarisch verkeer. Voor Eemnes hebben we allemaal een ontheffing, voor een breedte van drie tot drie meter 50 breed. De meeste machines hebben een werkbreedte van drie meter en een transportbreedte van drie meter 20. Zelfs de oude Combine van Nico de Jong, heeft deze afmetingen en deze is al ouder dan 30 jaar. Terugkomend op de ontheffing. Deze is voor Laren en Blaricum niet aan te vragen. Wellicht kunt u bij Eemnes, de bel combinatie, te rade gaan om dit te regelen bij het RDW. Blaricum heeft ook te maken met doorgaand landbouwverkeer, voornamelijk van en naar Flevoland. Maar ook vanuit Eemland, richting Huizen, Hilversum en verder. Dit al heeft al eens tot bewonersklachten geleid, met name over de Deltazijde. Onzes inziens zijn deze klachten te voorkomen als er bij de inrichting, routing en onderhoud van wegen aan alle verkeersgroepen wordt gedacht. Zo ook het landbouwverkeer. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Post. Ik zie mevrouw Claushuis meteen met een vinger.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel, mijnheer Post. Ik vind het een hele goede toevoeging. U heeft het over een ontheffing hè? Maar hoe is dat op dit moment geregeld? Zijn de bestaande ontheffingen, die zijn er, of?

Inspreker 2: Er zijn breed ontheffingen verkrijgbaar bij het RDW, maar dan moet de gemeente het RDW mandateren en ook aangeven welke wegen zij daarvoor geschikt achten.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Maar dus de bestaande situatie is ook, er zijn geen ontheffingen?

Inspreker 2: Nee, voor Blaricum en Laren niet, voor Eemnes heeft het gemandateerd. Daar kunnen wij bij het RDW een vergunning aanvragen. Maar ik kan naar het meldkantoor gaan, naar de ambtenaar van Blaricum vragen voor een breedte ontheffing. Die zit met zijn handen in haar, want die weet niet hoe die dat moet regelen, omdat de gemeenteraad dat niet geregeld heeft.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dat is duidelijk. Dank u wel. Mijnheer Uitendaal.

Mijnheer Uitendaal: Dank, mijnheer Post. Dat is een duidelijk verhaal van u. Wat mij nog interesseert, zijn er acute problemen die uw beroepsgroep nu heeft, voor de wegen van Laren en Blaricum?

Inspreker 2: Er vinden conflicten plaats doordat de ruimte beperkt is her en der. Er zijn toch akkers die op wat plekken zijn, waar wat nauwere wegen zijn. Dat je toch regelmatig een geparkeerde auto, een bewoner moet gaan zoeken of, om erdoor te kunnen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil u bedanken. Ik heb weer een vraag voor de wethouder erbij.

De voorzitter: Dat komt dan straks. Ik bewaar hem nog even. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Mijnheer Post, dank u wel. Het verrast mij ook. Ik zit nu bijna acht jaar in de raad. Het is de eerste keer dat ik hem hoor, dat ondernemers als u, met landbouwvoertuigen problemen ondervindt. Wat niet wegneemt natuurlijk, dat die Verkeersvisie die er nu ligt, misschien in zich zou kunnen hebben, dat die knelpunten misschien er nu niet zijn, maar door die Verkeersvisie er wel zouden komen. Kunt u misschien daar iets over zeggen? Want u heeft, begrijp ik, bij andere raden die alarmbel ook geluid en die gaan nog even in beraad. Dus dat doet mij denken aan het feit, dat er dus wel degelijk dingen zijn die misschien toch aangescherpt of veranderd moeten worden, of juist niet aangescherpt moeten worden.

Inspreker 2: Elke gemeente is natuurlijk anders. In Laren was er discussie over de Eemnesserweg. Daar was dat, daar werd expliciet door bewoners gezegd, het landbouwverkeer heeft hier niks te zoeken. Dus we kunnen wel een verbodsbord voor landbouwverkeer doen. Om de kern te ontlasten. Daar hebben ze De Zoo hè? Je hebt hele mooie Eemgronden, die beheerd worden door de machines. Vaak nog door agrariërs die vanuit Laren naar Eemnes zijn gegaan in de ruilverkaveling. Die daar de gronden nog beheren. Dus die moeten wel degelijk daar kunnen komen. En dan is er ook nog een stukje landbouw gerelateerd bouwverkeer. Kranen, shovels. Daar zijn vaak de meeste klachten over. Dat is verkeer wat 's morgens om 7.00 uur op de bouw moeten wezen, die om 6.00 uur, 6.30 uur over een drempel komen huppelen, waar iedereen wakker van wordt hè? Dit geluid ongeveer. En dat is ook het doorgaande verkeer naar de Flevopolder toe. Op de Deltazijde. We hebben vorig jaar de discussie gehad, dat tussen 22.00 uur 's avonds en 6.00 uur 's morgens daar geen landbouwverkeer mag komen. In de moderne landbouw, we komen overal mensen tekort, we gebruiken de hele dag. Soms 24 uur per dag. En dan gebeurt het ook wel eens, dat door zo een wijk, de hele avond doorrijdt, met meerdere voertuigen. En dat geeft overlast, zijn we ons heel erg van bewust. Maar wij zien nog geen andere oplossingen, om het binnen andere tijden te doen. En wij

hebben dan ook gesproken met de inrichting van die weg, proberen aan te geven. Die weg is niet geschikt voor doorgaand landbouwverkeer richting de Flevopolder. En alternatieven zijn er niet.

De voorzitter: De heer Pel.

De heer Pel: Ik begrijp dat, wat u zegt ten aanzien van die borden bijvoorbeeld, als je echt de toegang ontzegd wordt, dan is dat natuurlijk heel zuur. Ik ben dat niet tegengekomen in de visie zoals ik die nu gelezen heb, maar ik kan er misschien overheen gelezen hebben. Maar zijn er wellicht andere dingen die misschien niet met borden te maken hebben, maar voor de inrichting van de weg? Omdat die heel smal zou worden. Waarvan u zegt, daar kom ik ...

Inspreker 2: De inrichting ook, vooral de breedte en passeren. Twee personenwagens kunnen elkaar makkelijker passeren, als dat je een breed ... Laat staan dat je twee, je komt een keer een vrachtwagen of een bus tegen en een landbouwvoertuig van drie meter. Dan zit je er ook mee. Sommige wegen worden gekwalificeerd als fietsweg. Op zich heel goed. Vaak zijn die ook wel breed genoeg, maar dat kan toch met bijvoorbeeld de Le Coultredreef. Ik denk dat het daar redelijk goed komt nu, maar dat is ook een landbouw ontsluitingsweg van die landbouwgronden die er liggen. Dus zolang het landbouwverkeer niet in de visie genoemd wordt, denkt ook niemand daarover na. Dus dat is eigenlijk onze vraag. Zet het landbouwverkeer expliciet erin. Om daar rekening mee te kunnen houden, om conflicten in de toekomst te voorkomen.

De voorzitter: Het is duidelijk, mijnheer Post. Ik zag nog een vinger van mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Een ontheffing van 3 meter 50 zou voldoende zijn?

Inspreker 2: Dat zijn wettelijke ontheffingen. De meeste voertuigen komen niet boven de 3 meter 20 of 3 meter 30 uit.

Mevrouw Kukupessy: Dank u.

De voorzitter: Dank. Ik denk dat we dit onderwerp dan, voor wat betreft de insprekers ... Mijnheer Oyens, sorry.

De heer Oyens: U gaat automatisch naar links, want daar zit u altijd. Maar aan de rechterzijde zijn ook mensen die iets willen weten. Ik ben toch wel een beetje benieuwd, want het is een lacune blijkbaar toch in datgene wat wij opgeschreven hebben met zijn allen hier. Loopt u risico's voor bekeuringen of aanklachten of dergelijke? Want ik begrijp dat er discussies zijn geweest met omwonenden. Klopt dat?

Inspreker 2: Langs Deltazijde daar zijn bewoners die klachten ingediend hebben over het nachtelijke agrarisch verkeer. En dat is ook begrijpelijk, maar en daarom zeg ik, er komen gewoon hier en daar conflicten voor en bereikbaarheid van percelen. Als ik de Melkweg zie, dan moet je toch Blaricum helemaal doorheen, om daar te komen.

De heer Oyens: Maar als u nu, als wij daar nu in de visie iets over opnemen, daar moeten we het nog met elkaar over hebben. Is het dan zo dat, u zegt net, wij zijn eigenlijk een 24 uren bedrijf geworden. Betekent dat dat ook wat er nu afgesproken is met omwonenden, dat u van 's avonds tien, 's morgens zes, geen landbouwverkeer zou mogen rijden, waar dan ook? Want het is natuurlijk een algemene visie. Dat zou dus voor u ook niet meer een oplossing zijn. Klopt dat?

Inspreker 2: Er is op zich niks afgesproken, de klacht van hoe het precies afgegaan is, maar het is niet, de wens van de bewoners is niet doorgegaan. Dat het verbod is gekomen. En het zijn, het is niet dat wij dat dagelijks of heel regelmatig doen. Dit is incidenteel, kan dit gebeuren.

De heer Oyens: Dus er moet een algemene ...

Inspreker 2: Algemeen en daarom en qua bekeuringen, wij mogen wettelijk tot 3 meter over de weg. Boven de 3 meter zijn we verplicht een ontheffing te hebben. Maar als wij die niet ergens aan kunnen vragen en we willen ons werk doen, zijn wij in principe in overtreding en dat willen wij reguleren.

De heer Oyens: Duidelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Post. Ik denk dat u onze ogen geopend heeft. Dan ga ik naar de raadsleden. Ik denk dat we een rondje moeten doen. Mijnheer Oyens, wilt u beginnen?

De heer Oyens: Voorzitter, dank u wel. Ik neem aan dat we nu beginnen met het onderwerp Verkeersvisie?

De voorzitter: Zullen we even wachten tot de publieke tribune ook weet wat de orde geroepen is? Ik denk dat we weer stil zijn. Mijnheer Oyens.

De heer Oyens: Dank u wel. De visie die er voorligt, is de visie waaruit straks de maatregelen gaan beschreven worden, die het gevolg zullen zijn van die visie. En wat staat er nu bovenaan in die visie? Dat is de leefbaarheid van de drie Dorps delen. Eigenlijk hebben we er vier. En de veiligheid, wat ik een hele belangrijke vind. En ook het autoluwe karakter wat wij in feite graag zouden willen behouden, dus het voorkomen van sluipverkeer. En het een en ander daarmee samenhangend, een totale 30 kilometer gebod voor het hele dorp. Dat zijn de belangrijkste onderwerpen die wij gaan vaststellen. En daaruit volgen een heel aantal maatregelen.

De voorzitter: Mijnheer Oyens, even ter onderbreking. We hebben afgesproken dat we in de eerste ronde ons beperken tot twee vragen en ik krijg de indruk dat u een pleidooi aan het houden bent.

De heer Oyens: Nee, ik wil ook hiermee een vraag gaan stellen.

De voorzitter: Graag.

De heer Oyens: Ik wil graag dus weten van de, als raadslid graag weten, op welke manier kunnen wij straks op alle wegen die 30 kilometer grens in gaan stellen? Want er werd uit de zaal verteld dat dat heel makkelijk zou zijn. Ik heb daar andere dingen over gehoord. En ten tweede. Hoe kunnen we voorkomen dat de, want dat is het grote dilemma wat erachter hangt, is dat de visie zodanig wordt ingericht, dat wij enerzijds het autoverkeer kunnen afremmen en anderzijds alle insprekers en inzenders van ideeën en dergelijke, ook tevreden kunnen stellen. Dat zijn twee vragen en daar hebben wij wat moeite mee. We willen daar graag een afweging, moeten we die afweging dan in de visie nemen, of zeggen we nee, die afweging komt in de uitwerking te zitten? Dat is nou net hetgeen, waar het om gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Uw eerste vraag is, maatregelen. Welke maatregelen moeten we treffen om van 50 naar 30 te kunnen gaan? Lijkt mij wethouder, een open doel, want het is een maatregel die gevraagd wordt. Maar aan u het woord.

Wethouder Cornelis: Het heeft niet met de Verkeersvisie te maken, maar het is een algemeen issue als je een 30 kilometer weg zo wilt maken, dat het ook afdwingbaar is. En juist de overtreders weten heel goed welke niet afdwingbaar zijn en welke wel, helaas. Dan zul je de inrichting daar moeten aanpassen. Dat is bij de Bergweg ook gebeurd. En daar ligt dan ook de uitdaging. En dan kan ik gelijk uw tweede vraag beantwoorden. Nee, we zullen niet iedereen tegelijk tevreden kunnen krijgen denk ik, maar we kunnen wel een heel eind komen. Die afweging die komt dus in de uitwerking programma's. Want dan moet je dus specifiek naar de weg gaan kijken, waar kan wat, welke afspraken hebben we wel? Wat is openbaar vervoer, wat erdoor moet kunnen, wat zijn hulpdiensten die erdoor moeten kunnen? Dat is allemaal niet doorgerekend. Er is alleen in de Verkeersvisie uitvoerig geparticipeerd vanuit de bevolking, de inwoners. Niet agrariërs trouwens. Dat is even jammer, dat ze zich niet gemeld hebben eerder. Maar aan dit soort zaken daar, dat is een behoorlijk project. Daar moet aan gerekend worden. Dat is echt het uitwerkingsprogramma.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Claushuis. Ik geef ook de gelegenheid om twee vragen te stellen. Heeft u er meer, kom ik nog een keer bij u terug.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Fijn, dank u wel. Meteen, om maar even op de voorgaande spreker in te gaan. U heeft net zo mooi uitgelegd dat we de Verkeersvisie inclusief zienswijzen aan gaan nemen, eventueel goedkeuren. Is het niet zo, als er nu een toevoeging is, dat we dat niet kunnen doen, of kan dat nog voor die tijd aangepast worden? Dat is nu een technische vraag, maar dat is door de situatie ontstaan.

De voorzitter: Ik denk dat u dan een amendement moet schrijven. Dan wordt dat gewoon meegenomen als een besluit. Dus als u iets over agrariërs wil meenemen, dan komt er misschien wel een algemeen, een unaniem amendement van de hele raad om dat te doen. Een tweede vraag?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: De tweede vraag gaat toch weer over de 30 en de 50 kilometer. Is het zo dat als je besluit op de gebiedsontsluitingswegen, of doorgaande wegen 30 kilometer doen, Huizerweg, Bergweg, dat het ook geldt voor de overige dorpsdelen? Voor de Noord en voor de Floris V dreef. Of kan je daar gewoon in een deelbesluit daarover beslissen, of is het een totaal ontwerp voor de alle dorpsdelen? Dus dat is de vraag, de tweede vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Hoewel de voorzitter goed heeft uitgelegd waar we zijn in het proces op dit moment, zou ik mensen die nadenken over een amendement in overweging willen geven, om bijvoorbeeld een verwijzing naar de agrarische nota te maken. Waarin duidelijk staat, maar die heeft de Verkeersvisie die is later vastgesteld. Daar staat dat we hoofdzakelijk kleinschalige activiteiten mogelijk dienen te maken. Daaronder valt dit. Het telt als een apart Omgevingsplan in, met een balans tussen behoud van de agrarische waarde en de overige vereisten. Dus houdt u dan ook rekening mee dat wij, anders dan Laren en Eemnes, ook die aparte agrarische nota hebben, waarin dit streven in elk geval op visieniveau verwerkt is en opnieuw niet in uitvoeringsniveau. Tweede.

De voorzitter: Gaat uw gang. Tweede.

Wethouder Cornelis: Tweede vraag. Het is bij GOW 30 wegen expliciet zo, dat je in het uitvoeringsprogramma soms zult zien dat bijna de hele weg zo gedaan kan worden. Soms alleen stukjes. En het gaat echt per weg. En de samenhang tussen fietsverkeer, parkeren en allerlei andere zaken moet kloppen. Dat is een hoop en gecompliceerd werk en het streven van de visie is, om uit te

leggen dat we waar mogelijk willen kijken, waar we 30 kilometer per uur kunnen invoeren. Dat is niet bedoeld als van, het hele dorp, complete bebouwde kom, allemaal 30. En dus ook buiten de bebouwde kom, al helemaal niet. Dat mag niet eens als, dus wat dat betreft hoop ik dat ik daarmee ook uw vraag beantwoord heb?

De voorzitter: Ik zie vingers, maar dat is niet de bedoeling om in te breken in de vergadering. Dan had u zich van tevoren moeten melden. Mevrouw Claushuis, u bent tevreden met het antwoord?

Mevrouw Claushuis: Dank u wel. Ik heb ooit begrepen dat, mocht je dat invoeren dat dat dan voor het hele dorp zou moeten gelden en dus alle onderlinge dorpsdelen. Dat zat in mijn hoofd, maar het is nu duidelijk dat dat dus niet hoeft. Dank u.

De voorzitter: En even ingaan op uw eerste vraag nog. Mocht het zo zijn dat u unaniem een amendement wil schrijven, dan is er vast wel een ambtenaar die daar ondersteuning in kan geven. Dus wij hoeven daar geen, we hoeven niet zelf het wiel uit te vinden, denk ik. Mijnheer Uitendaal, gaat uw gang.

De heer Uitendaal: Dank u, voorzitter. Ik lees even voor. In het raadsvoorstel in de Verkeersvisie, staat dat de meerderheid van de bewoners voor een vriendelijke toegang zijn voor het centrum, voor fietsers en voetgangers. Toch is op basis van zienswijzen van een of meerdere ondernemers, besloten een cruciale tekst uit paragraaf 3.5 te verwijderen. Dit creëert onzes inziens innerlijke tegenstrijdige teksten van de Verkeersvisie en een strijdigheid met het coalitieakkoord bladzijde 12 en het collegeprogramma bladzijde acht. Hoe moeten we dan de verschillende teksten binnen de Verkeersvisie interpreteren? Dat is mijn eerste vraag.

De voorzitter: U bent niet helemaal duidelijk. Ik hecht er toch aan om uw vraag wat concreter te stellen. U verwijst naar een aantal onderdelen van de visie en daar zal u toch even moeten aangeven, wat die onderdelen dan ook echt inhouden.

De heer Uitendaal: Er is een wijziging voorgesteld voor de Verkeersvisie en dat is het laatste aandachtspunt van paragraaf 3.5 te verwijderen. Dat gaat over parkeren in het centrum. En mijn conclusie is, dat als je die tekst weghaalt, dat dan de overige teksten in de Verkeersvisie daarmee niet tot hun recht komen. Dat die tegenstrijdig worden van, hoe moeten we daar nu mee ingaan? En dan gaat het dus niet alleen maar om de Verkeersvisie, maar ook over het raadsvoorstel, het coalitieakkoord en het collegeprogramma.

De voorzitter: U zegt in feite is dan daarmee weg. Ja oké.

De heer Uitendaal: Dat is de eerste vraag.

De voorzitter: Wilt u de eerste vraag beantwoorden, wethouder Cornelis? Of de tweede vraag meteen erbij? Gaat uw gang.

Wethouder Cornelis: Eerste vraag heb ik even een tegenvraag. Waar in de Verkeersvisie heeft u wat? 3.5, bij de reacties. De eerste zienswijze dan wordt het gesteld. Kijk, deze tekst is eruit. Deze tekst. We hebben geconstateerd dat en u denk ik en vele anderen, dat in de oorspronkelijke uitvoeringsprogramma opzetten die er achter de Verkeersvisie hingen en in onbedoelde opmerkingen in andere programma's. Dat er daar heel veel verwarring is ontstaan, maar ook ongerustheid die voor een deel terecht is. Dat ondernemers zich afvragen hoe wij, laten we zeggen het afremmen van sluipverkeer en het veiliger maken van verkeer met meer 30 kilometerwegen, nu daar een nieuw

instrument voor is. Hoe we dat rijmen met het bereikbaar houden van onze dorpskern? En dat blijkt heel veel technische details te kennen. Zoals dat een GOW 30 weg, als je die langs haaks parkeren legt, dat dan eigenlijk weer niet mag. En dan gaan mensen kijken en denken van, ja maar als eerste stukje Huizerweg, dan raak je die parkeerplaatsen kwijt. En dan gaan we de mensen tellen enzovoort. Het werk daaraan is niet gedaan. Dus wij moeten jullie wel, dat is wel de reden dat ik in de eerdere vergadering al gezegd heb. We konden onmogelijk iedereen tegelijk tevredenstellen, maar we kunnen wel kijken hoever we kunnen komen. En in die uitvoeringsprogramma 's gaan we dus allemaal de projecten die daar het gevolg van zijn, die aan participatie onderhevig moeten zijn, het uitvoeringsprogramma zelf waarschijnlijk ook. En we gaan dus compromissen moeten voorstellen en we moeten hier allebei proberen te verbeteren, op zo een manier, dat u het er allemaal mee eens bent, in de raad in elk geval. En we hebben toen al gewaarschuwd, die kunnen ze nog onmogelijk allemaal doen. Maar we vonden wel dat de kritiek op het, laten we zeggen gevaar lopen, dat we een spookdorp worden qua ondernemers, dat dat ook heel serieus genomen moest worden.

De voorzitter: Dank u wel. Tweede vraag, mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Die gaat hierop door. Dat gaat dan inderdaad over van de zienswijze van ondernemers. Een of meer ondernemers zijn blijkbaar bang, dat een gedeeltelijke verschuiving van parkeerplaatsen van het centrum naar pakweg 100 meter verderop, verder automatisch verlies van omzet kan betekenen. Dit is in weerwil van ervaringen in bijvoorbeeld Haarlem, waar veel meer radicalere en grootschalige ingrijpen zijn gedaan. Die zelfs meer bezoeken opleveren. Ook onderzoek vanuit de Erasmusuniversiteit en Goudappel Coffeng B.V., weerspreken deze onterechte angst. In aansluiting op eerdere geuite zorgen met betrekking tot de participatie, betrekken in de Verkeersvisie en de te betrekken belanghebbenden, is de vraag waarom deze, onzes inziens onevenredige weging van belangen en aantallen, op basis van vermeende negatieve effecten?

De voorzitter: Die vraag is heel duidelijk. Dank u wel. Wethouder.

Wethouder Cornelis: Die vraag heeft ons ook beziggehouden. Het interessante is, dat ook ons bureau daar voorbeelden van geleverd heeft. Maar die heeft ook voorbeelden geleverd van waar het faliekant fout ging. En we hebben nog niet boven water, dus daar is in het uitvoeringsprogramma meer wetenschap over nodig gewoon. Wanneer gaat het nou goed en wanneer gaat het fout en op basis van wat we nu weten, zonder dat we daar echt werk aan gedaan hebben en ook kunnen zeggen, waarom was het daar een succes en waarom niet? Durven we daar nu op dit moment geen uitspraak over te doen. Dat is precies het werk wat een paar spades dieper moet en wat niet op basis van een enquête eventjes snel door gerommeld kan worden. Dus dat vind ik gewoon gevaarlijk, dus dat heb dat hebben we eruit gehaald. En opnieuw zo een appel die we wel moeten doorbijten, op een goed moment. Om een idee te geven. Stel mensen moeten verder lopen met hun karretjes. Hebben we dan een goede voetgangers route? Dat is er eentje waar u meteen in het centrum van Blaricum kunt denken van, twee karretjes kunnen elkaar dan niet passeren, om eens wat te noemen. En er zijn ook gevallen van dorpen in een periferie, van een grotere regio, waar rampen gebeurd zijn met die plannen. Er zijn andere plannen waar het centrum helemaal opgeleefd is. Maar we willen de verschillen helder kunnen maken, voordat we daar hier een uitspraak over doen. In de visie willen we proberen te zien hoe ver we kunnen komen en hebben we gezegd, dat we een uitvoeringsprogramma hierop moeten zetten, waar we dat huiswerk doen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de andere kant. Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Ik wil ook even op, wat mijnheer Uitendaal vroeg, ingaan. U stelt tegen de ondernemers dat het stuk herschikkingen parkeren eruit gaat. Toch zie ik, net als mijnheer Uitendaal, haaks parkeren weer terugkomen en meerdere dingen. Het is geen vraag, het is een vaststelling, die ik eerst als vraag had trouwens. Maar ik heb nu twee nieuwe vragen. Door de insprekers aangegeven. Kunt u aangeven om welke redenen deze zienswijzen van de Huizerweg niet correct is weergegeven? De zienswijze daarvan. Dan zal ik mijn tweede meteen stellen.

De voorzitter: Ja, doe maar.

Mevrouw Kukupessy: De ontheffing van 3 meter 50. Is dat mogelijk? En waarom is het landbouwverkeer niet meegenomen? En u had het net over de RDW-ontheffing, maar ik denk dat de RDW-ontheffing niet onder de agrarische nota valt.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: De zienswijze. Laten we eerst zeggen dat ik in tweede instantie in elk geval gewaarschuwd werd dat er iets mis was gegaan en dat we dat zo snel mogelijk hebben proberen te herstellen. Want we zijn het helemaal eens dat de weergave niet klopte. En ik heb begrepen dat er een eerdere mail is geweest van twee personen, waaronder toevallig ongelukkigergewijs dezelfde persoon. En dat een medewerker die twee verwisseld heeft en met afschuwelijke gevolgen, die in elk geval niet mijn bedoeling zijn geweest. Dus zo gauw, we ze zijn, ik ben mee gekopieerd in de protestbrief. Wacht eens eventjes, dat moet hij dus in en we hebben dat dus nu aangepast. Meer kan ik er ook niet van maken op dit moment.

De voorzitter: En dan de ontheffing.

Wethouder Cornelis: De ontheffing. De agrarische nota zegt inderdaad alleen, mogelijk maken. Er zijn echt plekken waar je met een apparaat van 3 meter 50 in Blaricum niet moet komen. Aan de andere kant, dat we daar rekening mee moeten houden, daarvan vind ik best dat er wel een paar woorden in de visie hadden moeten staan. Mogen staan, moeten staan zelfs. Misschien en dat is dan in het kader van dat veel uitgebreidere document, waarin we afwegen hoe het agrarisch karakter van Blaricum door moet gaan. Ondertussen moet een akker wel bereikbaar zijn voor een normaal soort landbouwmachine. Dan krijg je dus dat zo een vergunning, daar zullen dan waarschijnlijk voorkeursroute in moeten staan. Dat soort zaken. En daar moeten we, dat moeten we proberen. Kan ik op dit moment geen specifiek antwoord op geven, want dat moeten we uitzoeken.

Mevrouw Kukupessy: Mag ik daar nog wat op vragen?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Kukupessy: Gaat u dat zelf doen, of moeten wij daar een amendement voor maken?

De voorzitter: Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Op dit moment kan ik in elk geval niks meer. Maar u kunt een amendement maken en ik ben absoluut niet op, persoonlijk ben ik er niet op tegen, om te zeggen van daar moet nog ergens, die hebben we overgeslagen. Ook al is er een inspraak over geweest. Het zou er wel bij moeten staan, want ook dat volgt uit de agrarische nota, waar je zegt van, je wilt het wel mogelijk blijven maken, dus dat moet dan kunnen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dacht misschien kan je nog met een zienswijze, dat alsnog meenemen. Maar goed. Dat moet de betreffende ambtenaar maar zelf weten. Ik heb twee vragen. Ik begin met het autoluwere Dorpscentrum. Uit de participatie bleek steun voor minder parkeren in het hart van het centrum, maar ondernemers als ook de Blaricumse partijen, hebben zorgen geuit, waardoor dit element gelukkig is aangepast. Mijn vraag aan het college. Hoe ziet het college de lange termijn ontwikkeling richting een autoluwer dorpshart? Nu actieve vermindering van parkeerruimte is geschrapt, maar verkeersveiligheid en verblijfskwaliteit wel als doel overeind blijven?

De voorzitter: Is de eerste vraag. Ik denk dat u die kunt beantwoorden, wethouder Cornelis?

Wethouder Cornelis: Eigenlijk geldt daar hetzelfde voor als voor de fietsen. Er zal een compromis bereikt moeten worden en op lange termijn willen we dus een levend en bruisend dorpshart. Aan de andere kant erkennen we bijvoorbeeld ook van bewoners recht achter het dorpshart, dat er daar soms toch ook wel op lange termijn, onhoudbare situaties ontstaan. Zeker als het dorpshart nog veel bruisender wordt. Dus we zullen er wat aan moeten doen en dat nogmaals, dat kun je niet op basis van een enquête doen. Daar moet werk aan gedaan worden. Uitzoekwerk hoeveel, wie, wat, waar en wat ik eerder zei. Er moet gestudeerd worden op, onder welke omstandigheden een dorpshart er beter van wordt en welke niet. Want anders doen we misschien iets heel erg fouts, hebben we over 10 jaar spijt als haren op ons hoofd, als de laatste supermarkt het dorp verlaat.

De voorzitter: Stelt u dat tevreden? De heer Hammouti.

De heer Hammouti: Niet helemaal, maar ik zal de wethouder matsen vanavond.

De voorzitter: Tweede vraag.

De heer Hammouti: Mijn tweede vraag gaat over het ontmoedigen van sluipverkeer. De visie zet in op het terugdringen van doorgaand verkeer door het dorp. Met meer 30 kilometer wegen en remmende maatregelen. Hoe gaat het college bepalen welke route dus daadwerkelijk worden aangepast, om doorgaand verkeer te ontmoedigen? En welke meetbare effecten worden daarvoor gehanteerd?

De voorzitter: Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Een typische uitvoeringsprogramma vraag, mijnheer Hammouti. Die hoort echt daar en wel is het zo dat ook hier, gedurende de behandeltijd van de Verkeersvisie, wel voor een deel extra informatie is aangeleverd. Want we hebben nu wel een nogal diepgaande studie van de regio, die concludeert dat als er een gebied is waar sluipverkeer tussen de A1 en de A27 plaats gaat vinden, dat het dan het centrum van Blaricum is. En daar zijn we dus helemaal niet blij mee. Dat is echt een heel belangrijk punt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Voorzitter, als laatste in de rij hoor je dan vaak zeggen, dat iedereen zo een beetje gezegd heeft wat ik had willen zeggen, maar dat is helemaal niet het geval. Absoluut niet. Want de visie zoals die voor ons ligt en dat is nu herhaaldelijk gedemonstreerd, is een visie die niet op de uitvoering gestoeld is, zo mogen we het begrijpen. Wij hebben 14 zienswijzen mogen ontvangen van ondernemers, van inwoners. En de oogst daarvan, dat opgenomen wordt in deze visie, vind ik wel

erg armetierig, is maar één punt. Dat gaat over parkeren en dat druist nog zelfs in eigen in de visie, want we nemen de veilige route. Overigens ben ik het van harte mee eens, met de aanpassing die hier gedaan moet worden. Maar als er iets is en dat zegt u zelf al, wat belangrijk is in deze visie is namelijk, het feit dat de uitvoering en straks de besluitvorming wordt nu herhaaldelijk mee geschermd van, dat gaan we straks besluiten voor de uitvoering. Dat kan lang op zich laten wachten. We weten dat uit ervaring. Dat kan jaren duren. Dus dat betekent dat de elementen die nu in deze visie staan, die ruiken naar uitvoering, daaruit gehaald moeten worden. Om het van gevaar te voorkomen, dat wij in de toekomst ergens tegenaanlopen. En misschien zitten wij er allang niet meer in deze raad, maar onze opvolgers. Waarvan we zeggen, maar op pagina 31 daar stond toch duidelijk dat de fietsroute daar en daar zou lopen? Waar nu van gezegd wordt, dat is niet zo. En ik ben ...

De voorzitter: Wat is uw vraag mijnheer Pel?

De heer Pel: Mijn vraag is. Bent u bereid om bijvoorbeeld, ik citeer nu de tekst letterlijk uit de bijlage en daar staat. Dat is een bijlage, maar het hoort wel bij de visie. "Er zijn een aantal door fietsroutes en hoofd fietsroutes aangewezen, die door de gemeente lopen. Vanuit de BEL gemeente is de voorkeursroute, vanuit de BEL gemeenten, zijn er drie, is de voorkeursroute Huizen, Blaricum en Laren, via de Bergweg, de Torenlaan en De Brink, zoals getekend in de kaart". Dat hoort dus niet, want die BEL gemeenten, dan vraag ik mij af, wie zijn dan die BEL gemeenten? Is Blaricum een van de BEL gemeenten die zegt, want dat zegt u nu, dus het is kennelijk de voorkeur van het college. Zo lees ik dat dan. Dat dit de route gaat worden. Terwijl wij lezen, als we in een aantal van de zienswijzen lezen, die zeggen wat is dat een rare omfiets route? Want wij hebben de Le Coultdreef vastgesteld. Ik ga nu op de uitvoering in. Bent u bereid, want ik ben het met u eens dat we die nog gaan vaststellen, maar bent u bereid om die tekst eruit te halen? Want dan haal ik hem eruit met een amendement. Niet de eerste keer dat ik dit opper. En datzelfde geldt voor de wegen tekeningen.

De voorzitter: Dit is uw eerste vraag?

De heer Pel: Is mijn eerste vraag. En de tweede vraag is, of u er ook toe bereid bent, waar het gaat om de kaartjes van de wegen waarin staat dat de hele Torenlaan een type twee weg is. En dat zo staat het erin. Zo lees ik het dan. Type Torenlaan, type twee, dat is dat en dat en dat. Dat is een fietspad en gemengd verkeer. Dat is al een besluit wat u voor mij gaat nemen, terwijl u nu in alle openheid aangeeft, dat u dat niet van plan bent, maar dat het nog aan besluitvorming onderhevig is. Of zegt Laren datzelfde over die Torenlaan, heeft gezegd. Dus dat is even de vraag die opdringt, ten aanzien van de hele Verkeersvisie die er nu ligt.

De voorzitter: Dank u wel. Twee vragen die een beetje op elkaar lijken. Wethouder Cornelis.

Wethouder Cornelis: Mevrouw de voorzitter. Kunt u mij horen? De tweede vraag even eerst. Er staat bij dat kaartje heel erg duidelijk, voorbeeld. En als u hem daaruit wil hebben, kan het ook. Maar de bedoeling is om een overzicht te geven van een voorbeeld en daarom staat er voorbeeld bij. Dus wat dat betreft, als u hem er per se uit wil hebben of een, voeg een voetnoot. 'Dit betekent dus nog geen besluit', dan kan dat erbij. Het is wel zo dat in Laren, het enige aansluitpunt wat ik ambtelijk gekregen heb als zijnde de mening van de politiek in Laren. Maar dat moet ik dan verifiëren. Is dat ze een route naar Blaricum op hun deel van de Torenlaan willen laten uitkomen. Maar dat is ook dat, daar hebben ze ook nog niet echt aan gerekend. En als dat ons niet uitkomt, dan kunnen we ook nog wel anders besluiten. De fietsroutes hebben we ook, de fietsroutes was uw eerste vraag. Als u dat wilt amenderen, dan kan dat. Ook die, we hebben op dit moment alleen Bergweg Meentzoom en Le Coultdreef en Laagwater Sloot als voorgesteld. De eerste twee als vastgestelde en het fietspad

door het Laagwater Park aan de noordkant van de Bijvanck als voorgestelde, maar nog niet vastgestelde route. Andere hebben we nog niet en het wil en dat is niet als provinciale door fietsroute. En een daarvan is provinciaal, de ander is een gewone door fietsroute. Om de eenvoudige reden, dat we op die plek niet willen voldoen, hebben willen voldoen aan de eisen voor een provinciale route. De rest moet worden uitgezocht. Wat kan er en bijvoorbeeld in het Dorpscentrum kan het best zijn, dat de fietsroutes buiten het Dorpscentrum moeten ophouden. Omdat we gewoon in het centrum niet zien hoe we een aantal eisen kunnen combineren op zo een manier, dat je aan die weg structuur voldoet. Het is, ik noem het maar even een gekke zaak. Als u vindt dat dat nog niet voldoende in de visie staat, of niet dat het lijkt alsof daar een voorschot genomen is en wijst ons aan, waar u vindt dat we die tekst dan zouden kunnen verbeteren. Zodat die toch verwijst naar een specifiek uitvoeringsprogramma. Dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Pel. Bent u tevredengesteld?

De heer Pel: Nee, dat ben ik niet, want ik zal u vertellen waarom. Want u zegt, dat is maar slechts als een voorbeeld genoemd.

Wethouder Cornelis: Het kaartje.

De heer Pel: Ja, het kaartje, maar de tekst niet. De tekst die ik voorlees. Vanuit de BEL gemeenten, is de voorkeursroute tussen Blaricum en Laren, via de Bergweg, Torenlaan en Brink. Dat is niet zomaar een voorbeeld. Dat is gewoon aanwijzen wat je voorkeur is als gemeente, als college, denk ik. Dat moet eruit, want dat gaan we nog besluiten.

Wethouder Cornelis: Dan gaat hij naar het uitvoeringsprogramma. En dat andere kaartje, daar staat voorbeeld bij. Het tweede kaartje, het tweede, eventjes. Moet dan met een amendement.

De voorzitter: Dank u wel. Nu hebben we de eerste ronde gehad. Zijn er nog mensen die heel erg hechten aan een tweede vragen? ... Een mogelijkheid om nog een vraagje te stellen? Ik zie alleen de vinger van mijnheer Pel, mijnheer Hammouti misschien nog. Goed. Ik kijk niet zo vaak naar rechts. Maar ik moet u zeggen, ik ben net bij u begonnen. Zal ik dan nu aan de andere kant beginnen? Dat lijkt me wel zo eerlijk.

De heer Hammouti: Ik heb namelijk een vraag die inhaakt op mijnheer Pel.

De heer Pel: Mag je straks vragen.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Er was even een stemming en dat mag natuurlijk, over de 30 kilometer wegen en de aanpassing daarvan. En ik heb toch, want wij hebben daar eerder over gesproken, dat daar ten aanzien van wegen die wij in het dorp hebben, wat toch meest van de tijd doorgangswegen zijn. Ik noem even Torenlaan, Huizerweg en ook de Naarderstraat. Dat zijn op dit moment nog 50 kilometerwegen met vrij liggende fietspaden, voor het merendeel. Kun je van alles van vinden. Maar ik mag toch begrijpen, want ik hoor nu een stemming, dat wij zeggen of tenminste een wens hebben die, we moeten overal 30 kilometer wegen hebben. Dat zou kunnen, maar we hebben nog had te maken met een doorstroom die we tegenkomen.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Pel: En de vraag is, dit gaat nog in een onderzoek komen toch, bij uitvoering? Want er zijn voor en tegens over die GOW 30.

De voorzitter: Dat is uw derde vraag hè?

De heer Pel: Dat is mijn vraag voor de wethouder.

Wethouder Cornelis: Dat we daar eventjes invliegen, zonder dat we het huiswerk gedaan hebben.

De voorzitter: De heer Hammouti.

De heer Hammouti: Bedankt, mevrouw de voorzitter. Ik had best wel wat vragen gemaakt, die kan je allemaal wel interpreteren misschien als uitvoering. Dus ik zal een hoogover vraag stellen aan het college. De visie benoemt drie centrale lijnen. Het vertalen en ontmoedigen van doorgaand verkeer. Het stimuleren van voldoende parkeergelegenheid. Kunt u toelichten hoe deze drie hoofdzaken in samenhang worden afgewogen? Wanneer ik bijvoorbeeld tussen verkeersveiligheid en economische vitaliteit van het centrum?

De voorzitter: De vraag is of u het verstaan heeft, omdat er nogal wat ruis op de lijn zit. Kunt u het nog eens herhalen in een samenvattende vorm?

De heer Hammouti: Kunt u toelichten hoe de drie zaken, die ik eerder heb benoemd, in samenhang worden afgewogen? Wanneer zij in de praktijk met elkaar botsen, bijvoorbeeld tussen verkeersveiligheid en economische vitaliteit van het centrum?

De voorzitter: Dat is eigenlijk ook dat wat de heer Uitendaal ook al aan het begin heeft, een beetje heeft gezegd. Wat is daarop uw antwoord?

Wethouder Cornelis: Hoe wij dat voor ons zien, is dat wij dus de start van alle drie de uitvoeringsprogramma 's tegelijk zien, dat wij een tijdlijn maken, onder andere bijvoorbeeld van wanneer je überhaupt aan een bepaalde weg kan beginnen. Want ik kan u vertellen. Ons budget zal het niet redden, als we tegelijk de Torenlaan, de Huizerweg en de Naarderweg willen aanpakken. Dus daar moet je rekening mee houden. Die tijdlijnen zullen ons een indruk geven van wat wanneer aan de orde zou kunnen komen. En in de stappen die we wel kunnen nemen, moeten we de drie altijd naast elkaar leggen, want die drie aspecten moeten in balans zijn. En dan onder de belangen van de ondernemers bij bijvoorbeeld parkeren. Daarachter zit de vraag, wat is goed voor de economie van onze dorpscentra? Daar hebben we er meer natuurlijk, maar in het oude dorp, het dorp moet ik dan zeggen. Dan komen we daarmee bij de raad terug. En als het goed is in onderdelen en als het tegelijk moet gebeuren. U begrijpt, dat als we dat doen, anders gaat het fout. En op het werk. Ik denk niet dat we jarenlang geen enkel besluit kunnen nemen, ik denk wel dat dit een begin is van een lange weg. Het programma is tot 2035 en tussendoor moeten er ook nog andere dingen gebeuren.

De voorzitter: Zeker, dat kan.

De heer Pel: Ik heb geen vragen meer.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Kukupessy: Een hele korte. Als ik dat zo hoor allemaal, is deze visie weer niet rijp voor de raad. En denk ik dat die aangehouden moet worden en aangepast worden. Wat mijnheer Pel ook al zei, met al die uitvoeringsmaatregelen, toch eruit halen.

De voorzitter: Dit is een vraag denk ik, straks voor de tweede ronde. Dit was ronde 1B. We hebben 1A en 1B. U bent iets te vroeg. Maar u heeft vast dit punt gemaakt. Mijnheer Uitendaal, mevrouw Claushuis. Nee? Mijnheer Oyens.

De heer Oyens: Ik kom toch even terug op wat mijnheer Pel net zei. Voorzitter, ik krijg nu een beetje het gevoel. We hebben het over een zienswijze, die gaat hoog over.

De voorzitter: Een visie.

De heer Oyens: Een visie waarin zienswijzen terecht zijn gekomen. Maar ik krijg nu het gevoel dat hier en daar gedacht wordt dat het een en ander ook zo hard is. Als er staat, we verwijzen wat in de praktijk is. Dat is een uitvoeringszaak. Als er wordt gezegd van bijvoorbeeld dit of het is de voorkeur dat, dat zijn allemaal nog zaken die nog naderhand een keer uitgesproken moeten worden in de raad. De volgende raad wens ik veel succes en de raden daarna ook nog, want die zullen daar ook nog niet mee klaar zijn. Dus ik vind dat wij ook als raad moeten oppassen, dat we de woorden in de visie, niet te veel moeten denken dat dat een harde uitspraak is.

De voorzitter: Bent u ook niet in de war, dat dit in de volgende ronde moet zijn? In ronde twee?

De heer Oyens: Ik wil aan de wethouder dan ook vragen van, denkt u dat u in deze visie voldoende duidelijk gemaakt hebt, niet alleen voor ons hoor, maar er zit daar een hele zaal vol. Dat de visie alleen maar is van, we zouden die kant op gaan, we zouden die kant op kunnen gaan. Het heeft onze voorkeur, als straks als we het aannemen als raad, dan is het een voorkeur. Maar een voorkeur kan over drie jaar heel anders zijn. Dus het is heel moeilijk om exact te bevatten, wat een visie is hoog over en waar we moeten stoppen met kijken naar een uitwerking of een vaststaand gegeven. En daar denk ik dat wij allemaal wat mee worstelen. Is daar een handreiking vanuit het college te bedenken?

De voorzitter: Mijnheer de wethouder.

Wethouder Cornelis: De bedoeling is dat we op basis van de visie als een afwegingskader, niet als een besluit, het is een afwegingskader. Niet meer en niet minder. En je kan altijd nog zeggen vanwege de gewichten van de argumenten, moet je hier die kant op, ook al zou je misschien een plaatje als voorbeeld hebben, dat iets anders laat zien. Het paradoxale is dat iedereen allemaal antwoorden wil hebben over de uitvoering. En het uitstellen van dit project betekent alleen maar, dat we daar later aan beginnen. Dus ik zou zeggen, als u amendementen heeft. Agrarisch misschien toch nog een zin eruit. Doe dat, maar laten we dan ook in elk geval de fondsen en het begin van de uitvoeringsprogramma 's veiligstellen. Want anders dan duurt het nog veel langer.

De voorzitter: En dan stel ik vast dat we de vragen gesteld hebben en dat we antwoorden gekregen hebben, op basis van de antwoorden zult u nu met elkaar in discussie mogen gaan. De handen van mijnheer Hammouti zag ik als eerste. Ik keek toevallig weer naar links, mijnheer Oyens. Sorry.

De heer Oyens: Dat de hele bevolking een ruk naar rechts maakt. Maar goed.

De voorzitter: Dat weet ik niet. Laten we die discussie hier niet voeren. Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil toch even reageren op de heer Oyens van de VVD. Deze visie wordt voor de tweede keer ingebracht. Al twee keer horen wij, het is hoog over, het is een visie. Maar ik zie er wel degelijk elementen in van uitvoering en daar reageren we op. Ik kan ook niet thuis verkopen, dat ik op vakantie ga en dan pak ik een kleding in en dan zegt mijn vrouw, waar gaan we heen? Zeg ik nou, mijn visie is om op vakantie te gaan, maar we kunnen ook zomaar gaan skiën hè? Dat is een beetje het gevoel wat ik al twee keer heb hier. En het is ook, ik wil niet de discussie verder aangaan over uitvoering en visie. Maar het is te makkelijk om te zeggen, niet over uitvoering praten, terwijl er wel elementen van inzitten in het plan.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Dank u wel. Ik ga stukjes voorlezen. Ik zal het niet allemaal voorlezen. Allemaal stukjes uit rapporten die ik ben tegengekomen. Het volgende. Volgens onze visie dient het centrum niet alleen a place to buy te zijn, maar ook meer a place to be. Een ander ding, vond ik ook wel interessant om naar voren te brengen, uit een rapport. Zelfs de autovrije winkelstraten, komt het winkelen zeker ten goede, zolang er maar in de buurt geparkeerd kan worden. En dat schuurt toch een beetje met het weglaten van het laatste punt over paragraaf 3.5 over het parkeren. Alle Blaricommers, inclusief ondernemers, verdienen echt om werkelijk in het centrum te hebben. Met brede soepen, toegankelijker, veiliger en prettiger voor alle mensen, voetgangers, fietsers, et cetera. En zonder de bereikbaarheid voor het autoverkeer geweld aan te doen. En wij overwegen een motie op te stellen om de omissie, datgene wat voorgesteld wordt in het raadsvoorstel om dat toch weer teniet te doen.

De voorzitter: Maar u zegt een motie. U bedoelt amendement?

De heer Uitendaal: Dat moet een amendement zijn.

De voorzitter: Dat moet een amendement zijn. En dat amendement houdt in dat u de zienswijze, ingebracht door de ondernemers, niet honoreert?

De heer Uitendaal: Het voorstel om het achtste punt onder paragraaf 3.5, om dat weer in originele staat te herstellen.

De voorzitter: En nu brengt u weer ons weer in moeilijkheden, want dan weten we het weer niet.

De heer Uitendaal: Dan ga ik even naar het raadsvoorstel, daar staat exact de tekst in. Microfoon. Is uitgevallen. Ik ga even naar het raadsvoorstel. Daar staat, dat is hij vlugger te vinden denk ik, inderdaad. Zienswijze. Veel documenten.

De voorzitter: Ik wil even. Ik heb verduidelijking gevraagd aan de heer Uitendaal en die is even op zoek naar de verduidelijking.

De heer Uitendaal: De tekst. Dat gaat alleen om de tekst. De tekst die betreft, die ik graag wil herstellen, in de centra gaan we de parkeercapaciteit slim herschikken. Dat betekent in het hart van het centra iets minder parkeerplaatsen en alleen kort parkeren en het verplaatsen van lang parkeren naar de randen bij de toegangswegen, om automobilisten zo veel mogelijk daar op te vangen. Uitgangspunt is het herschikken van de parkeergelegenheid en zeker geen vermindering daarvan. Indien gewenst en mogelijk, kan bij deze herschikking een beperkte uitbreiding van parkeergelegenheid aan de rand van de centra worden overwogen.

De voorzitter: En die uitspraak, die wilt u schrappen?

De heer Uitendaal: Nee die wil ik, hij is geschrapt, die wil ik weer herstellen.

De voorzitter: Die wilt u erin. Ja, prima.

De heer Uitendaal: Dat was mijn voorstel.

De voorzitter: Mijnheer Pel.

De heer Pel: Ik begrijp dat hier een amendement in aantocht is, om eigenlijk weer uitvoering terug te brengen in de visie. En zo begrijp ik dat wel namelijk, want u heeft al helemaal gedachtes over hoe dat herschikt moet worden, aan de randen en terug. En dat was nou net waar de zienswijze, die toch bij massaliteit dit aangaf, om het anders te verwoorden. En die is naar onze smaak in ieder geval, als Hart voor Blaricum, goed verwoord op deze wijze. Wij hadden eigenlijk nog liever wat andere zaken daaraan toegevoegd, die wij ook in de zienswijze terugzagen. Maar die lagen echt op het terrein van uitvoering. Dus mijn vraag is meer aan u van, u bent toch weer een uitvoeringsmaatregel in te brengen in de visie.

De voorzitter: Mijnheer Uitendaal, u mag nog verdedigen.

De heer Uitendaal: Nee, het was een keurige tekst in de originele visie en het gaat ook helemaal niet over welke plaatsen en welke parkeerplaatsen. Het gaat over een visietekst, die zegt dat wij willen waar mogelijk, iets minder plaatsen in het centrum, nog zonder aan te geven welk centrum, op welke plaatsen en iets meer aan de buitenkant. En dat is een plaatje wat ook keurig netjes in de visie staat, met cirkeltjes aan weerszijden van het centrum van Blaricum. Dus het is echt correct een visiedocument en een visietekst, die we graag willen herstellen.

De voorzitter: Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik vind het werkelijk waar ongelooflijk, dat we weer een herhaling van zetten gaan doen. Terwijl er de vorige keer best wel veel insprekers waren, die heel duidelijk hebben aangegeven dat het wel degelijk een uitvoeringsmaatregel is. Want hoe gaat u dat herschikken doen? Terwijl er geen ruimte verder is in het centrum, behalve aan de randen? Dus ik vind het, de Blaricumse Partij, ik vind het prima dat het eruit is. Ook wij hadden het graag iets anders willen verwoorden. Maar dat het erin komt, dat willen we absoluut niet.

De voorzitter: Dank u. Er valt wat te kiezen vanavond. Mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ik had toch nog, is de visie in Laren aangenomen?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dus als wij nu weer van alles gaan doen, dan betekent dat dus dat het voor de BEL gemeente verdraagd zou kunnen gaan worden. Dat is even ter verduidelijking.

De voorzitter: Ik heb geen idee. De wethouder mag eigenlijk geen antwoorden meer geven, dus. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Ik wil er wel even op reageren. Ik vind het allemaal prachtig dat uit redenen van efficiency en effectiviteit, alle plannen op één hoop gegooid worden in drie gemeentes. Maar wij gaan gewoon in Blaricum over onze eigen Verkeersvisie en wat het ook moge kosten en brengen. Daar blijven we bij. En als Laren snel en die heeft trouwens een heel andere problematiek dus, denk ik. Die zullen vast wat anders hebben.

De voorzitter: Is er nog iemand die iets wil inbrengen? Ik kijk ook even naar de tijd, want we hebben nog een belangrijk onderwerp. Het levert erg veel stof ... Mevrouw Kukupessy is nog niet aan het woord geweest.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Ook wij zijn er heel erg tegen. De middenstanders en meerdere mensen hebben dit ingebracht en wij moeten en ik heb het al zo vaak gezegd, Laren niet vergelijken met Blaricum. Laren heeft een middenstand waar heel Nederland komt winkelen. Blaricum heeft puur lokaal. Misschien komen de mensen uit Laren nog, maar meer niet. Dus wij moeten ons niet zo inrichten als Laren doet. Wij hebben ons eigen dorp.

De voorzitter: Dank u. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Even een procedurele aangelegenheid, want als we kijken naar de raad en misschien ook straks al, bij de behandeling van de Omgevingsvisie, heeft dat ook raakvlakken met wat wij hier bedenken voor de Verkeersvisie. Dus wij van onze kant beraden ons over een amendement, om te zorgen dat er een aantal in onze ogen, uitvoeringsgerichte zaken uit de visie gaan. En laat ik dat in ieder geval wel meegeven, maar ik ben even benieuwd hoe straks de discussie over de Omgevingsvisie gaat lopen, want daar zitten nogal wat raakvlakken op hetzelfde terrein van verkeer, die weer terugkomen.

De voorzitter: Ik stel vast dat er een heleboel gezegd is over het onderwerp en ik zei net al, verwijzend naar de tijd. We kunnen nog twee uur praten, maar ik denk niet dat we tot een unaniem standpunt komen. Dit is in ieder geval een bespreekstuk. Ik ga er even vanuit dat het doorgeleid mag worden naar de raad. Hoewel mevrouw Kukupessy om uitstel gevraagd heeft. Maar daar heeft eigenlijk niemand verder op gereageerd. Dus ik ga ervan uit dat het gewoon een bespreekstuk in de raad is en dat het op bepaalde punten unaniem geamendeerd wordt. Of door een of meerdere partijen geamendeerd wordt. Is mijn conclusie juist? Ja. Dan sluit ik heel even de vergadering, om vijf minuutjes pauze en de publieke tribune de gelegenheid te geven, die dat wil. Tot 21.45 uur.

6. Vaststellen Omgevingsvisie Blaricum, versie 2025

De voorzitter: Mensen wilt u uw plaats weer innemen? Het is inmiddels 21.50 uur en we hadden een pauze tot 21.45 uur. Als iedereen weer naar binnen wil komen die de vergadering wil volgen.

Wethouder Kennis: Mag ik zo heel even iets zeggen?

De voorzitter: Dan open ik de vergadering opnieuw. En we hebben nog één onderwerp op de agenda staan en dat is de Omgevingsvisie. Er zitten nu inmiddels andere mensen aan tafel. Ik zal even een rondje doen. De heer Oyens van de VVD is blijven zitten. Mevrouw Claushuis van het CDA ook. De heer Henk Meijer is de vervanger voor het D66 raadslid. Mevrouw Kukupessy is er nog steeds. De heer Hammouti is er en mevrouw Beemsterboer voor Hart voor Blaricum zit aan tafel. Rechts van mij zit wethouder Kennis en naast haar haar secondant de heer Ronald van Buren. Zij hebben zich beziggehouden met de Omgevingsvisie. Het is misschien wel handig als we even allemaal luisteren?

Sorry, ik heb voor de klas gestaan. U ook, dus u weet, mondje dicht. De wethouder heeft gevraagd of zij eerst een inleiding mag geven. Dus ik geef graag wethouder Kennis het woord.

Wethouder Kennis: Dank u wel, voorzitter. Een hele korte inleiding. Naar aanleiding van de opmerking van de heer Pel, dat er in de Omgevingsvisie ook nog het een en ander staat over verkeer. Wij hebben heel erg zorgvuldig, de heer Ronald van Buren en ik, heel erg zorgvuldig de hele Omgevingsvisie uitgekamd. En alles wat maar rook naar de uitvoering verkeer eruit gehaald. Alles wat wel in de Verkeersvisie stond, maar wat hier ook enigszins in verwerkt stond, hebben wij hier uitgehaald. Wat dus daar wel in is blijven staan. Het enige waarop wij hebben, waarvan wij zouden kunnen vinden dat dat inderdaad misschien nog enigszins naar uitvoering zou kunnen ruiken, is op de pagina 57 van de visie. Waar staat, onderzoeken we de mogelijkheden om op specifieke locaties enkele parkeerplaatsen te verplaatsen naar de rand van het Dorpshart. Daarvan zou je kunnen zeggen ... Maar hier staat niet, wij gaan onderzoeken waar we in het winkelgebied plaatsen kunnen weghalen. Hier staat, op specifieke locaties. Dat kan dus ook zijn, op een plek waar een bushalte moet komen, op een plek voor laden en lossen, op een plek waar een uitrit komt. Het gaat echt om. Er staat nergens hier, onderzoeken we de mogelijkheid om uit het Dorpshart plaatsen weg te halen. Daar hebben we namelijk heel goed over nagedacht, dat wij dat zo niet opschreven. Omdat we gehoord hebben uiteraard, wat alle insprekers hebben gezegd. Dus wij hebben heel specifiek gezegd, specifieke locaties. Als dat u nog steeds te veel is, dan mag dat wat mij betreft uiteraard eruit. Maar daar zou dan een amendement voor moeten worden ingediend. Maar dat is de enige waar wij van overtuigd zijn, dat er in deze hele visie iets staat over verkeer, wat zou kunnen wijzen op dat wij al iets vinden.

De voorzitter: Dat is volgens mij helemaal duidelijk.

Wethouder Kennis: Dank u.

De voorzitter: Even nog ter verduidelijking. Ik heb dat in eerste instantie ook al gezegd. Er ligt nu een visie, een Omgevingsvisie voor u, die nog niet aangepast is met de zaken waarvan het college denkt, dat ze daarmee wel aangepast moet worden, aan de hand van de zienswijzen. Ik ga een ander rondje maken. Sorry voor de insprekers. Mijnheer Slotema, u heeft een inspraakreactie. Gaat uw gang.

Inspreker 3: Dank u wel, voorzitter. Dank dat u mij in de gelegenheid stelt om in te spreken. Als inwoner, indiener D, heb ik een zienswijze ingediend. De zienswijze is exact zo verwoord als ik hem ook heb ingediend. Op maar liefst vijf punten is daardoor een Omgevingsvisie aangepast. U heeft kunnen lezen in de nota van zienswijze in hoofdstuk vier, op de pagina's zes tot 10. Dus daar ben ik gewoon heel positief over. Maar het lijkt soms alsof er een blinde vlek is bij de opstelling van dit soort notities, als het gaat om de meren en eilanden in de gemeente Blaricum. Maar dat is niet de eerste keer, dat ik dit inbreng. Alles is gericht op de recreatie en natuurbeleving in de bossen en op de heide, maar de recreatie op en aan het water, blijft regelmatig onbenoemd. Er zijn ook vele watersporters in Blaricum en sinds we de Blaricummeent hebben, nog veel meer die ook rechtstreeks daar gebruik van maken. In dit geval waren we het Gooimeer en het Stichtse Strand vergeten en het eiland De Dode Hond stond amper op de kaarten. Gelukkig wordt dit allemaal aangepast. Toch benoem ik dit vandaag ook nog eens een keer mondeling, om te voorkomen dat het gezien wordt als, slechts tekstuele wijzigingen. Zoals ik hoorde voluit in de wandelgangen. Dit gaat verder dan dat. Ik hoop dat dit ook doordringt tot de potentiële nieuwe raadsleden, waarvan hier ook heel wat zitten, heb ik begrepen. En dat voor zover nog mogelijk, dit ook doordringt tot de verkiezingsprogramma's en toekomstige coalitie programma's. En ik hoop dat ook ambtelijk deze

blinde vlek wordt aangepakt. Maar ik heb net al begrepen, het is heel positief allemaal opgepakt. Dank voor uw aandacht, dus ik heb geen vraag et cetera.

De voorzitter: Mijnheer Slotema. Ik wil u hartelijk danken. Dit was een hele positieve inspraakreactie en ik ben blij dat alles is aangepast en dat u nu ook tevreden bent met datgene wat er aangepast is.

Inspreker 3: Correct.

De voorzitter: Dan denk ik dat er geen vragen meer zijn, want het is helemaal duidelijk. Dank u wel, mijnheer Slotema. Dan gaan we het eerste rondje doen en dan ga ik nu aan de andere kant beginnen. Mevrouw Beemsterboer, u krijgt van mij als eerste het woord.

Mevrouw Beemsterboer: Dank u wel, voorzitter. Even voor de duidelijkheid. Dit gaat, de zienswijze op de Omgevingsvisie, die zijn dus nog niet verwerkt hè? Zoals hier volop wel het geval is geweest.

De voorzitter: Klopt.

Mevrouw Beemsterboer: Ja, oké. Zijn er wel al reacties geweest op de antwoorden die zijn gegeven op de zienswijzen, naar de indieners toe?

De voorzitter: Dat is de eerste vraag?

Mevrouw Beemsterboer: Dat is de eerste vraag.

De voorzitter: En de tweede vraag?

Mevrouw Beemsterboer: Wil je dat ik die al meteen stel? Want dat is van een compleet andere orde.

De voorzitter: Wethouder, doen we het vraag voor vraag?

Mevrouw Beemsterboer: Het is compleet andere orde, dus.

De voorzitter: Compleet andere orde, dan doen we, dan krijgt de wethouder nu het woord.

Wethouder Kennis: Wij hebben daar nog geen reacties op gekregen. En nog even voor de duidelijkheid. We hebben inderdaad de zienswijze niet aangepast in het stuk. We hebben alleen gezegd, we gaan deze zienswijze aanpassen in het stuk, als de raad deze zienswijze ook de antwoorden ook geaccordeerd heeft. Dus wij hebben een andere volgorde gekozen. Wij waren van mening dat wij een aanpassing op een stuk pas moeten invullen, als het ook daadwerkelijk door de raad geaccordeerd is. Dus vandaar dat wij het doen, meteen na de raadsbehandeling volgende week. Of de week daarop, volgende week. Nee, volgende week, de raadsbehandeling volgende week. Als u dan zegt van, wij zijn het eens met alles wat hier in deze zienswijze nota is opgenomen, wordt het een op een zo overgenomen in onze zienswijze. Maar wij wilden dat niet op voorhand doen, want het zou kunnen zijn dat een van u zegt van, maar dit vinden wij toch eigenlijk niet zo een goed antwoord. En dan hebben wij het al opgenomen. Dus dat.

De voorzitter: Duidelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Tweede vraag.

Mevrouw Beemsterboer: Ik wil even bedanken voor antwoord, want dit schept denk ik minder verwarring dan het vorige project dat we net hebben gehad, met betrekking tot de verwerking van zienswijzen. Dus dit is een prettige manier. Overigens waren wij erg blij met het antwoord op nummer negen, over de hub Stichtseweg, McDonald's. Goed. Andere vraag. We gaan verder. Even kijken. Er wordt in dit document geschreven over het stimuleren van generatie overstijgende en verbindende evenementen. Dat klinkt toch fantastisch? En ik denk dat de Oranjevereniging daar ook ontzettend blij mee is. Mijn vraag is dan, komt er dan nu eindelijk een einde aan de eindeloos lange vergunningsaanvragen, calamiteitenplannen en andere administratieve rompslomp, procedures? Dat is mijn vraag.

De voorzitter: Mevrouw Kennis, moet de Oranjevereniging nog steeds al die vergunningen aanvragen?

Wethouder Kennis: Ik ben bang dat de Omgevingsvisie geen antwoord geeft op de aanvragen van de vergunningen, hoe vaak en wanneer. Maar als je de Omgevingsvisie volgt, zou het inderdaad zomaar kunnen zijn, dat je kan zeggen, ik geef een vergunning voor meerdere jaren af. Maar daar ga ik met deze Omgevingsvisie helaas niet over, mevrouw Beemsterboer. Ik begrijp wel dat het prettiger zou zijn. Maar dan moet u denk ik een ander, op een andere manier, een ander voorstel hierover indienen. Misschien een initiatiefvoorstel voor de raad of zo?

De voorzitter: Misschien moet u het meer zien als een oproep, als een verzoek. En dat waren uw twee vragen. Ik kom straks eventueel nog terug, als u daar behoefte aan heeft. Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dit is een visie, dus ik heb weer hoog over vragen voor het college. Hoe bewaakt het college de balans tussen noodzakelijke groei van de woningvoorraad en het behoud van rust, groen en leefkwaliteit in de Dorpsdelen?

De voorzitter: Dat is een hele hoog over vraag. Misschien wel een hele moeilijke. Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Ik denk dat we met het aannemen van de woonlocatievisie hebben vastgesteld met zijn allen, tenminste deze raad, waar volgens ons nog zou kunnen worden gebouwd. En als je die locaties in ogenschouw neemt, dan past dat prima in deze visie. Er staat nergens in deze visie of tenminste, het is op deze raad niet de bedoeling om ergens in het dorp, overal tussen allerlei woningen in te gaan verdichten. Dat is een toespraak die de raad gedaan heeft. Dus uitgaande van deze raad, met de visie die deze raad had, past dit uitstekend in, zoals wij de visie hebben opgesteld.

De voorzitter: Uw tweede vraag.

De heer Hammouti: Ik wilde de wethouder bedanken voor het antwoord, want ik vind het een goede visie. Jammer dat hij misschien niet eerder ter sprake is gekomen. Dat had ons misschien een iets mooiere Kraaienbos opgeleverd, want dat was wat erachter zat.

De voorzitter: Ook dat is een statement, wethouder. Neem hem mee.

De heer Hammouti: Dan heb ik een weer een hoog over vraag, want ik had gelezen over dat de Dorpsharten zich ontwikkelen tot multifunctionele ontmoetingsplekken, zoals de Omgevingsvisie beschrijft. Zonder dat de druk op verkeer, parkeren en leef kwaliteit te groot wordt. Dus hoe gaat u daarvoor zorgen? Ik weet, misschien is dat een beetje uitvoering. En welke rol ziet u daarbij voor ondernemers en maatschappelijke instellingen? Toch?

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Dat is inderdaad een lastige. Doordat wij proberen ook aan te geven, dat staat ook in de visie, dat wij stimuleren dat mensen gaan wandelen, dat mensen gaan fietsen. En dat zou er natuurlijk voor kunnen zorgen, dat je meer levendigheid krijgt in dat dorp, dat er meer mensen aanwezig zijn, dat er meer gaat gebeuren, zonder dat dat storend kan zijn voor verkeer. En daar hoeft je dan ook geen extra parkeerplekken voor te creëren.

De voorzitter: Ik zou bijna zeggen, de wethouder geeft zelf het goede voorbeeld.

Wethouder Kennis: Ik loop veel.

De heer Hammouti: Maar dat is mooi en daar ben ik zeer blij mee. Maar de ondernemers en de instellingen, moeten die niet ook wat doen?

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: De ondernemers en de instellingen. Wat bedoelt u met instellingen? De Blaercom of?

De heer Hammouti: De maatschappelijke instellingen die we bijvoorbeeld hebben. We hebben de Blaercom, de Malbak.

Wethouder Kennis: U bedoelt dat, moeten die niet iets doen in het kader van organiseren van zaken en dergelijke?

De heer Hammouti: Precies.

Wethouder Kennis: Dat ben ik met u eens, maar dat is de visie die er moet liggen voor de Blaercom en voor de Malbak. En ik weet dat daar ook hard aan gewerkt wordt en binnenkort met u over gesproken gaat worden. Daar ligt een voorstel voor en natuurlijk moeten zij de initiatiefnemer zijn, want wij kunnen als gemeente geen, dit soort dingen niet zelf organiseren. Allemaal het is wel zo dat Blaricum gelukkig heel veel vrijwilligers heeft en dat er ongelooflijk veel gebeurt in Blaricum. Niet zoveel als in Laren gelukkig, maar bij ons zijn het wel heel erg veel evenementen waar die door vrijwilligers gedragen worden en dat geeft wel heel veel gezelligheid in het dorp. En dat blijven wij stimuleren als gemeente. Dat staat eigenlijk ook hier in dit stuk.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Er staat in het stuk, dat er u met een aantal organisaties gaat spreken, onder andere PWN. Die het heeft over de energietransitie van 11.000 woningen en er zijn nog meer van dit soort organisaties. Heeft u daar al mee gesproken, of gaat u daar nog mee spreken?

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Ik laat mij even souffleren, want ik weet dat de bedoeling was dat we daarmee gingen spreken, maar ik had nog geen terugkoppeling gehad, of dat al gebeurd is. Dat is bij de meeste nog niet gebeurd, maar er wordt wel veel gesproken via de regio, omdat dit natuurlijk niet iets

is wat alleen voor Blaricum geldt. Dit is een verhaal voor de hele regio en daar zijn wel al allerlei gesprekken mee geweest.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Dan de tweede vraag. Het is toch uitvoering. Ik kan er ook niks aan doen, staat er toch in. Het verleggen van de fietspaden op de Torenlaan. Daar zijn wij als GroenLinks-PvdA het niet mee eens. Het lijkt er eigenlijk op, op deze manier, dat de voorrang gaat voor het autoluw maken, het verminderen van de auto. Maar de kwetsbaarheid van de fietser, die op zich heel kwetsbaar is, lijkt een beetje ondergeschikt hieraan. Dus daar hebben wij grote problemen mee. En ook dit is een tegenstelling tot het verhaal, dat de fietser door lokale ritten, we willen stimuleren. Dat contrast snap ik niet. Daarnaast ben ik benieuwd of wat in de verkeersvisie veranderd wordt, ook in de Omgevingsvisie veranderd wordt.

De voorzitter: Kunt u aangeven waar dat staat over de fietsers op de Torenlaan?

Mevrouw Kukupessy: Ik had hem al gezocht. Klopt. Op pagina, even kijken hoor, 11. Ja, u heeft gelijk, 11. En zo een beetje in het midden.

De voorzitter: Wat is uw vraag exact nu?

Mevrouw Kukupessy: Die fietspaden worden aangepast. Die moeten breder worden. Dat wordt moeilijk met die bomen, dus je krijgt waarschijnlijk rijstroken. Ik vind de fietser daarvoor op zo een weg erg kwetsbaar.

Wethouder Kennis: Ik kan het niet vinden.

Mevrouw Kukupessy: Pagina 11, in het midden van de linker ...

Wethouder Kennis: Pagina 11 van de zienswijze of van de visie?

Mevrouw Kukupessy: In de zienswijze, nota van beantwoording.

Wethouder Kennis: De zienswijze. Middenin op pagina 11.

Mevrouw Kukupessy: Er wordt op geantwoord.

Wethouder Kennis: Waar u uit citeert is de zienswijze van de indiener. Dat is niet iets wat wij hebben bedacht, dat heeft de indiener bedacht. Ik het is aan de linkerkant, in de linker kolom staat de indiener en in de rechterkolom staat het antwoord, wat wij daar als gemeente op hebben gegeven. Wat u voorleest is uit de linker kolom en dat is dus de indiener, die dit stelt.

Mevrouw Kukupessy: U stelt hier wel dat hij naar 30 wordt, dat de GOW 30 wordt en dat de inrichting wordt, die daarbij past. Dan vul ik al wat in, is misschien niet goed, maar dat doe ik wel. aan de wegen zorgen we voor een inrichting die daarbij past, zodat er van de snelheid vanzelf afgeremd wordt.

De voorzitter: Wethouder kennis die gaat een antwoord geven.

Wethouder Kennis: Dit gaat om de, dit wat hier staat is dus de visie voor alle wegen en dat wordt ook aangegeven, uitgangspunt in de bebouwde kom wordt 30, tenzij. Dat betekent dat maximaal 30 kilometer de norm wordt. Daar kan eventueel van afgeweken worden, naar 50 kilometer, als de

functie van de weg daarom vraagt. Op doorgaande wegen, zorgen voor wij voor een inrichting die daarbij past, zodat de snelheid vanzelf wordt afgeremd. Daar staat nergens dat wij iets met de fietspaden gaan doen op de Torenlaan. Althans, ik lees het niet.

De voorzitter: Nee. Ik denk dat u, mevrouw Kukupessy, met alle respect, maar u vult in wat u denkt te lezen.

Mevrouw Kukupessy: Ik vul dat zo in, omdat de vraag ging over de Torenlaan. Daarom vul ik het zo.

De voorzitter: Ja, dat klopt. Ik snap uw verwarring. Maar het college probeert hier op hoofdlijnen te blijven en in zijn algemeenheid te verschuilen misschien, maar dat weet ik niet, dat is aan het college. U heeft uw vragen gesteld. De heer Meijer.

De heer Meijer: Sorry. Dank u wel, voorzitter. In deze visie vinden wij een groot aantal ambities en doelen, die de D66 fractie volledig kunnen delen. Echter, er zijn toch een paar punten waar wij ons zorgen over maken. En dat is natuurlijk wat al uitgebreid aan de orde is geweest, de parkeerproblematiek in het dorp. Ik zal daar niet nu verder op ingaan. Omdat het al zo uitgebreid aan de orde is geweest. Maar ik wil toch één opmerking maken.

De voorzitter: Brand met veel rook. Ik weet niet hoe ik dat moet krijgen.

Wethouder Kennis: Het is al weg, toch?

De voorzitter: Ik heb hem op stil dus ja, dat was niet echt stil. Sorry. Mijnheer Meijer. U bent aan het woord.

De heer Meijer: Dank u wel. Ik wil toch nog benadrukken, dat we het wel heel erg belangrijk vinden, dat de ruimte voor fietsers en voetgangers in het dorp en de veiligheid, ook absoluut gewaarborgd worden. Want het belang is niet groot, voldoende, om dat iedere keer weer te zeggen. Maar eigenlijk willen we toch liever auto's inruilen voor fietsers en dat hoeft op zich geen grote consequenties te hebben voor de retail en de ondernemers in het dorp.

De voorzitter: En wat is de vraag daarbij?

De heer Meijer: Of de wethouder dit ook vindt?

De voorzitter: Hoe kijkt de wethouder er tegenaan, om de auto's ondergeschikt te maken aan de fietsers? Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Dank u wel, voorzitter. Wij vinden alle weggebruikers uiteraard belangrijk en we hebben zeker oog voor fietsers en voetgangers. Ik denk dat dat ook wel in de visie is verwoord, dat we dat vinden. Dat we daar, dat we dat stimuleren, wandelen en fietsen. Maar dat we dat, uiteraard zijn de automobilisten ook heel erg belangrijk en wordt de afweging van, wat waar zou kunnen, moet worden genomen in het uitvoeringsprogramma van de Verkeersvisie, zoals we net ook hebben besproken. Wij hebben alleen maar een all over, hoog over visie. Om even met de heer Hammouti te spreken. Hij is erg hoog over en daarin doen we daar geen specifieke uitspraken over.

De voorzitter: Wij wachten met smart op een uitvoeringsprogramma, geloof ik, van verkeer. Mijnheer Meijer. Tweede vraag.

De heer Meijer: Dank u wel. Een tweede vraag gaat over paragraaf 4.2, dat heet ontmoeten en bewegen. Daar stond bij, in de kwaliteit van de twee multifunctionele centra, in het dorp en de Bijvanck en eigenlijk ook de Blaricummeent. Laten we die dan gelijk met de Bijvanck meenemen, dat staat in dit document ook aangegeven. Dat wordt aangepakt met Harteveld, dat zij toch erg blij moeten zijn met deze multifunctionele centra, waaronder het Dorpshuis de Blaercom en in de Bijvanck, de Malbak. De Blaricummeent die moet het dan maar doen met het centrum van de Bijvanck. Daar staat ook hard getekend. Maar ik denk toch niet dat ze die ook moeten vergeten. We moeten toch ook een visie hebben over hoe we dan die bevolking met elkaar verbinden in de Bijvanck en het dorp. Ik heb in juni dit jaar ook al opgemerkt dat de Malbak en het winkelcentrum Bijvanck, qua mogelijkheden en gezelligheid, niet te vergelijken zijn. Dan zal ik de Malbak niet met het hele centrum vergelijken, maar ik bedoel natuurlijk, dat het centrum, winkelcentrum Bijvanck met Malbak en Winkelcentrum Bijvanck met En het winkelcentrum in het oude dorp met de Blaercom, zijn eigenlijk niet te vergelijken. Beide centra worden in dit document het kloppend hart genoemd. Ik vind in dit document nog steeds geen grote ambitie, om de komende jaren te werken aan verbetering van de leefbaarheid en gezelligheid in het winkelcentrum Bijvanck en in de Malbak. We zijn er al vrij lang mee bezig. Ik kan mij herinneren dat er ook discussies geweest zijn, over wat we eventueel met de Malbak wel of niet zouden kunnen doen. Maar tot nu toe heeft er eigenlijk niets bijzonders plaats gevonden, om dat plein met de Malbak ook iets van meer gezelligheid en leefbaarheid, ontmoetingscentrum voor de nieuwe generatie te maken.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Meijer: Ik kom nu tot de ...

De voorzitter: Ik vind, uw inleiding over het algemeen wel lang.

De heer Meijer: Sorry, maar ik vind het toch wel belangrijk om even het belang aan te geven. Willen we echt werk maken van een verbindend centrum Bijvanck, voor meerdere generaties. dan zal er de komende jaren echt iets moeten gebeuren. Wij missen hier een visie en dat is erg jammer. Ik denk dat veel inwoners bereid zijn, inwoners en ondernemers, bereid zijn om samen met het college te werken aan verbetering op dit punt. Wat vindt het college hiervan?

De voorzitter: Kort antwoord graag. Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Ik zou bijna zeggen, nadat ik hier weg ben, word ik vrijwilliger en dan ga ik aan het werk voor u. Kijk, u spitst het vooral toe op de Malbak en dat ben ik met u eens. Dat is de plek natuurlijk, waar iets zou kunnen gaan groeien, zou kunnen gaan gebeuren. We hebben vanavond al een keer eerder over gehad. De Malbak is op dit moment in onderzoek. Daar wordt hard aan gewerkt, om te kijken wat daar voor mogelijkheden zijn. Dat zal, binnenkort zal daar een gesprek over plaatsvinden met wethouder Lanphen, die dat in haar portefeuille heeft. En ik denk dat u daar, hier nog een keer, deze opmerking die u nu naar ons maakt op de visie, bij haar zou moeten neerleggen. En ik weet dat dat al jarenlang het geval is. Dus daar heeft u helemaal gelijk in. Daar wordt al heel lang over gesproken, alleen het is voor iedereen altijd erg moeilijk om te besluiten, wat daar dan wel en niet kan gebeuren. Maar er wordt nu echt serieus weer gekeken, naar zowel invulling als eventuele verbouwing, waardoor het pand aantrekkelijker wordt. Waardoor het plein beter gebruikt zou kunnen gaan worden. En dat winkelcentrum zelf is, ben ik tenminste heel blij mee. Daar staat momenteel geen leegstand. Alle winkels zijn gevuld. Alle panden zijn gevuld. Er zit een nieuwe supermarkt, die voor zover ik dat kan beoordelen, ik kom er niet iedere dag, maar als ik er kom, een verrijking is ten opzichte van wat we hadden tot nu toe. Hij heeft ook veel gedaan aan de buitenkant.

Mooi opgeknapt. Het ziet er nu ook heel mooi verlicht uit. Dus wij vinden als college zeker, dat de Bijvanck ook een hart mag hebben bij hun winkelcentrum. Want dat is het enige winkelcentrum dat er natuurlijk is in de Bijvanck. Er is ook met de nieuwbouw van de winkels, is niet zo heel erg lang geleden gedaan. Daar zijn de appartementen boven gedaan. Er is een zorgroute aangelegd. Er zijn nieuwe lantarenpalen gezet. Er is een jeu de boules baan gemaakt. Er is een plek waar onkruid stond, een speeltuintje van gemaakt. Dus ik denk zelf dat we de afgelopen jaren door u als raad en wij als college, juist heel hard bezig geweest zijn om de Bijvanck ook in het winkelcentrum beeld te upgraden. En dat dat niet is wat je misschien zou willen, oké. Maar daar moet ook wel de locatie voor zijn en die is er niet. Dus ik denk dat de Malbak, heeft u gelijk in. Dat weten we en daar wordt dus nu ook echt serieus weer aandacht aan gegeven. Ik hoop dat dit voldoende aandacht is.

De voorzitter: Dat lijkt mij wel. Dank u wel, mevrouw kennis. Dan ga ik door naar mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel, voorzitter. Ik wil als eerste opmerken dat het een heel overzichtelijk verhaal is dus en dat alle zienswijzen heel duidelijk gerubriceerd zijn. En ik weet dat het, dat er al heel veel werk in zit. En het is ook een ontzettend ambitieus document. Dus als we dat allemaal ten uitvoer kunnen brengen, dan wordt het nog beter dan het al was. De vraag. Ik heb een heleboel vragen, maar ik zal nu twee stellen. Even kijken. Ik heb een paar opgeschreven. De route voor de vergunningen. Hoelang kan het duren voordat de omgevingsvergunning wordt goedgekeurd, wanneer een inwoner iets wil realiseren? En kunt u aangeven welke processen er dan in het proces genomen, stappen in het proces genomen moeten worden? En is natuurlijk niet helemaal te zeggen, geeft het ook een verbetering in, want dat is uiteindelijk denk ik het doel, in de hele procedure? Dat dat korter kan en ook veel meer geïntegreerd. Dat is één vraag.

De voorzitter: Ik denk dat die vraag niet helemaal de bedoeling is vanavond. We hebben het over Omgevingsvisie en niet over de vergunningverlening. Dus ik wil ik wil best de wethouder het woord geven, maar ik weet niet of de wethouder een antwoord kan geven. Mevrouw Kennis?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Nee, dat denk ik niet. Dan doe ik de volgende vraag, om het even kort te houden. En nog een opmerking. De Gooyergracht, die wordt op drie verschillende manieren geschreven, dus in dit document. Dubbel ONY, met een O en een Y en met dubbel O,Y. Dus ik weet niet wat de juiste is? Maar dat is even een opmerking.

De heer Oyens: Dat doen ze bij mij ook altijd.

De voorzitter: Het stelt mij gerust, want ik weet het ook nooit. En ik denk, als er drie mogelijkheden zijn, doe ik het altijd goed.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Maar het staat er niet eenduidig in.

De voorzitter: Uw vraag is?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: En wat is de status van de Omgevingsvisie? Want er wordt op over verschillende overheidsniveaus wordt er iets voorgeschreven hè? De provincie, landelijk en de gemeente. En kan het zo zijn dat de provincie dan dwingend overruled als wij iets besluiten, of kan dat niet? Zijn wij daar zelfstandig in?

De voorzitter: Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: De gemeenteraad van Blaricum blijft altijd bevoegd gezag. Dus het kan nooit zo zijn, dat de provincie ons overruled. Het kan hooguit andersom zijn, dat wij als wij bijvoorbeeld met bouwlocaties kan het zijn, dat wij ergens zeggen, daar willen wij graag woningen bouwen en dat de provincie zegt, dat mag niet. Dat zou kunnen, maar in onze visie en onze vastgestelde Omgevingsplannen kan dat niet. Wat vastligt, wat vastgesteld is door u als raad, dat is en wat dus uitvoerbaar was hè? Wat past in de in de bestemming, daar heeft u als raad ten alle tijden goed over. Provincie Noord-Holland heeft zijn eigen Omgevingsvisie gemaakt. Die is net klaar. Daar hebben we toevallig vorige week inspraakmogelijkheden gehad en zienswijzen kunnen, hebben we daarop kunnen indienen. En dus die hebben een eigen visie, maar daar wordt niet ingegaan op wat de visie van de gemeente afzonderlijk is. Dat is hun eigen all over, ook hoog over visie. En deze visie staat natuurlijk geschreven tot 2040, maar het is geen statisch document. Iedere keer als daar iets wordt besloten in de raad, op wat voor een moment dan ook, over iets wat hierin zou kunnen moeten worden aangepast. Dan doen we dat. Het heeft wel nu als functie dat, als iemand, een initiatiefnemer komt en die heeft een idee, dat die zowel wij als hij of zij, kunnen toetsen in deze visie of dat idee wat hij of zij heeft, past in de visie. Dus dat geeft een extra handvat voor de organisatie. En ik hoorde net bij de eerste spreker iets zeggen over punt 9, de zienswijze. Dat is dus zo een voorbeeld, als dit initiatief, weet van tevoren als hij dit openslaat, ik hoef hier dus niet mee aan te komen, maar waar kan ik dan wel mee aankomen? Dan moet ik dan dit stuk uitgebreid lezen en kijken wat voor opties er zijn en daar het idee, wat ze dan zouden willen voorleggen, op aanpassen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Claushuis. Was dat uw tweede vraag, of had u al twee gesteld? Mijnheer Oyens.

De heer Oyens: Ik werd toen straks al getriggerd door wat de heer Pel zei en ik word ook weer daarbij ondersteund door het feit dat er staat, dat de strategische visie uit 2010, dat die herijkt is. Maar dat die niet meer gewijzigd wordt. Die wordt integraal onderdeel van de Omgevingsvisie. Dus de visies, andere visies, zijn onderdeel van de Omgevingsvisie. Dat geldt dus net zo goed voor de Verkeersvisie, die ook onderdeel uit gaat maken van de Omgevingsvisie. Dat betekent dus dat als andere visies veranderen, de Omgevingsvisie ook verandert. Heb ik dat juist?

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Het heeft te maken met Omgevingsprogramma's en Omgevingsvisie. Maar om het heel erg duidelijk te laten uitleggen vraag ik aan de voorzitter, of de heer Van Buren dat even mag doen. Want die weet exact, wat is de wet, Omgevingswet, wat is de Omgevingsvisie, wat is de Omgevingsprogramma, wat is het Omgevingsbeleid en zo zijn er nog hele rits van die dingen.

De voorzitter: Wij hebben uitleg nodig. Mijnheer Van Buren.

De heer Van Buren: Ik ga mijn best doen. We hebben een omgevingswet die brengt een aantal nieuwe instrumenten naar overheden, waaronder de gemeente. En een heel belangrijk instrument is dus de Omgevingsvisie, die nu aan u voorligt ter vaststelling. Dat is de integrale visie, hoog over, voor de gehele fysieke leefomgeving en alle aspecten die daar zich in bevinden en raakvlakken daarmee. Dat is dus strategisch, ambities, doelen, hoog over, zonder dat daar concreet uitvoering dingen aan hangen. De Omgevingswet heeft daarvoor het instrument Omgevingsprogramma's bedacht. Dat je daar op bepaalde thema's, of voor een bepaald gebied, dingen verder in uit kunt werken. Verkeersvisie moet u zien als een Omgevingsprogramma, waarin je dus voor het aspect verkeer, mobiliteit, een aantal zaken concreter maakt, concreter beleid maakt en vervolgens dan ook door kan vertalen naar concrete uitvoeringsmaatregelen, van wat je dan gaat doen en dat je dat in

uitvoeringsprogramma's en dat ook weer monitoren. Nu stelt u, er wordt u gevraagd om de Omgevingsvisie vast te stellen. Die kan in de komende tijd op enig moment gewijzigd worden, bijvoorbeeld als er een bepaald beleidsstuk, een woonvisie, die we straks op enig moment wellicht gaan herijken, wanneer het moment daar is. Dat zullen we dan vermoedelijk gaan doen als een Omgevingsprogramma, op die manier. Maar het kan natuurlijk ertoe leiden, dat als u daarin concludeert van, er moeten dingen anders dan wat we tot nu toe deden. En dat dat zelfs op een hoog beleidsniveau anders moet, zou dat inderdaad kunnen leiden tot een wijziging, ook in de Omgevingsvisie. Als u dat van mening bent. Het kan ook zijn dat die herijking nog steeds past in de hoog over doelen van de Omgevingsvisie. Maar dat u constateert, er is op bepaalde plekken, zijn nieuwe maatregelen nodig of andere maatregelen, dan hoeft de Omgevingsvisie daar verder niet op aangepast te worden

De voorzitter: Lijkt mij een heel duidelijk verhaal. Wilt u nog iets aanvullen?

Wethouder Kennis: Ik wilde alleen even aanvullen. Ik hoor ook het woonbeleid. Dat is een heel duidelijk voorbeeld, waar ook de heer Hammouti, we het net over hadden. Het huidige woonbeleid, wat een programma is, wat onder deze visie hangt. Dat is vertaald in deze visie. Dus in deze visie schrijven we niet, we gaan op De Brink of op het Oranjeweijsje een torenflat zetten. Dus dit correspondeert met elkaar. Komt er over tien jaar een raad die zegt, wij gaan op het Oranjeweijsje een torenflat bouwen, of we gaan in alle tuinen een extra bouwstip maken of, dan moet zo een visie worden aangepast. En dat is dan een programma, een beleid, een programma wat moet passen in een nieuwe visie. En dan wordt de visie aangepast op die nieuwe visie van de dan aanwezige raad.

De voorzitter: Ik denk dat het duidelijk is. Mijnheer Oyens.

De heer Oyens: Ik heb nog een aansluitende vraag. Want kijk, die visie is niet alleen betreffende Blaricum. Want als, ik zie wel dat het waterschap en Waterbedrijf en de omliggende gemeenten, hebben allemaal Pel is er helaas niet meer. Maar die had het alleen over, de Verkeersvisie geldt voor ons alleen Blaricum. Maar dit is natuurlijk niet zo, want het verkeer komt overal vandaan. Wij zijn maar een stipje in het totaal. En deze Omgevingsvisie die geeft ook duidelijk aan, dat alles om ons heen daar een onderdeel van uitmaakt. Dus het idee dat de Verkeersvisie alleen voor Blaricum zou gelden, is dus niet terecht. En is het dan ook zo, dat als het Waterbedrijf of als Waterschap, of als de gemeentehuizen, bepaalde dingen met ons wil bespreken, wat voor ons een gevolg is. Dat dus externe partijen een gevolg kunnen hebben voor onze visie?

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: In principe wel ja. Alleen zal dat dan iets zijn waar de gemeenteraad over beslist. Dus een externe partij kan een idee. Bijvoorbeeld om dan even leuk door te gaan op het verkeer. De Torenlaan. Als Laren zegt waar de weg en we willen daar een weg van maken, zoals de Bergweg. Dan moet dat ook bij ons gebeuren, want je kan niet die weg halverwege laten ophouden. Dat is dan iets wat aan u wordt voorgelegd. Vindt u ook dat dat moet? Ja of nee? En als u nee zegt, dan hebben we dus een probleem. Dan is er een conflict en dat moet dan uitgezocht worden. Maar in principe, het heeft dus natuurlijk invloed direct op de gemeente Blaricum. Alleen dat zegt niet dat we het hoeven uit te voeren. Wilde je daar nog iets op toevoegen?

De voorzitter: Het knopje deed het niet meer. Gaat u door.

De heer Van Buren: De Omgevingsvisie gaat per definitie over het grondgebied van de hele gemeente, dus ook de Omgevingsvisie van gemeente Hilversum, gaat over het gehele grondgebied van gemeente Hilversum. Die van Huizen over de hele gemeente Huizen en dat raakt elkaar natuurlijk. Dus daar kunnen wensen van ene gemeente ontstaan, waar dan een vraagstuk op tafel kan komen. Hoe kijkt de andere buurgemeente daar tegenaan? En komt daar een wel of niet een gezamenlijk beeld uit naar voren? We hebben dus ook bij het opstellen van onze Omgevingsvisie nadrukkelijk alle ambtelijke partners, waar we mee samenwerken, ook betrokken aan de voorkant en ook met de zienswijze ook weer de mogelijkheid uiteraard gegeven van, help ons om de Omgevingsvisie beter te maken. Daar waar jullie denken dat dat nodig is. Dus ook met Waterschap, collega's van het Waterschap, gemeentehuizen en andere gemeenten en overheden, organisaties.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Kennis: Bijvoorbeeld de visie op de Gooyergracht. Gooyergracht is natuurlijk Laren, Eemnes en Blaricum. En daar hebben alle drie de gemeentebesturen misschien een andere visie op. Dat is iets waar uitgebreid over gesproken is en gezorgd is, dat het binnen de drie visies op zo een manier verwoord is, dat het past in de visie van die gemeente.

De voorzitter: Dank u wel. Ik sta nog toe, tweede ronde kan ik hier beginnen bij u.

De heer Oyens: Dat is leuk dat u met mij begint.

De voorzitter: Ik kijk naar rechts.

De heer Oyens: Want in deze is bijvoorbeeld het Waterschap, dat is een apart instituut. En als die zegt, ik wil het waterniveau, het grondwater 20 centimeter verhogen, kunnen wij niet als Blaricum zeggen, daar doen we niet aan mee. Dus in hoeverre zijn wij hier dan überhaupt zelfstandig? Want er zijn nog meer organisaties.

De voorzitter: Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Ik denk dat als het Waterschap dit stelt, dat het wel een dusdanig dringende reden heeft, dat je als gemeente ook niet tegen zou willen zijn. Want ik kan, het Waterschap gaat niet zomaar roepen van, wij vinden het wel een leuk plan dat jullie in Blaricum de waterstand wat verhogen. Dus ik ben het met u eens. Het kan zo zijn dat wij tot iets gedwongen worden. Ja, dat zou kunnen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Claushuis, nog een aanvullende vraag?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ja. Er zijn met de inwoners zijn tot nu toe bijeenkomsten gehad en enquêtes kunnen in het participatieproces. Dat is ook een beetje een hoog over vraag. Hoe wordt er gegarandeerd dat er in de volgende fase, dat mensen weer mee kunnen doen met de inspraak? Is bijvoorbeeld een digitale inspraak, zijn er inloopavonden? Is er een adviesraad? Hoe wordt er teruggekoppeld? Want het is heel veel ingesproken. Maar hoe weten mensen straks wat er wel en niet?

De voorzitter: Even om verwarring te voorkomen. U stelt eerdaags iets vast volgende week en dat is het. Er komt niet een extra inspraakronde.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Nee, maar in de toekomst. Maar dat is een beetje vooruitlopend op de ...

De voorzitter: Mevrouw Kennis wilde nog iets zeggen?

Wethouder Kennis: Ik denk dat uit deze visie, deze visie stelt u vast. Dit is dan het document. Daarna krijg je natuurlijk al die uitvoering programma's, die gaan over inhoudelijke zaken. Daar komt weer een eigen participatietraject bij. Dus op dat moment heeft de inwoner weer de mogelijkheid om daar uitgebreid op in te spreken. Niet meer op de visie, all over, de hoog over visie, maar wel op wat hier aan uitvoering uitkomt. Dus daar wordt zeker heel goed voor gezorgd.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Meijer.

De heer Meijer: Als er een soort uitvoeringsmaatregel komt, die echt in strijd is met die visie en dan zegt u, dan moet die visie worden aangepast. Maar is dat werk of zo? Moeten we dan iedere keer weer in onze raad daarover, over een nieuwe visie? Want voor mij is een visie, is op een hoog niveau en daar leg je min of meer vast, de kijk op allerlei zaken. Maar het lijkt mij dan toch onwaarschijnlijk dat je iets gaat besluiten, wat helemaal strijdig is met je visie. Ik vind dat een beetje wringen met elkaar.

Wethouder Kennis: Nee, in principe ga je de visie natuurlijk niet iedere keer aanpassen als er iets bepaalds is wat daar niet helemaal 100 procent inpast, maar waar we wel met zijn allen van zeggen, hier kunnen we mee leven. Maar als er echt cruciale zaken zijn, die echt afwijkend zijn. Bijvoorbeeld wat ik zei, als je als er besloten wordt op een bepaald moment, dat afgeweken wordt van het feit dat de gemeente niet wil verdichten en niet wil verhogen, dan denk ik dat je daar wel degelijk je visie op zal moeten aanpassen. Want daar staat nu in dat we dat niet willen en dat zou dus heel raar zijn, als je dat dan niet aanpast. Maar dan zijn het echt grote en cruciale zaken. Niet met de gewone, als er een of ander klein dingetje, ga je natuurlijk niet iedere keer een visie op aanpassen. Maar wel bij echte grote cruciale ... Ik ga ervan uit, als de raad dit nu aanneemt dat dit in ieder geval voor de komende zoveel jaar ook de visie blijft. Ik hoop dat u allemaal terugkomt in de volgende periode in de raad, zodat we in ieder geval nog vier jaar hierna de zekerheid hebben, dat het niet hele essentiële veranderingen zullen plaatsvinden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Ik vind dat we de laatste jaren goed zijn meegenomen in die Omgevingsvisie. Wat ik net niet heb begrepen met mijn eerste vraag, gaat u nog met die organisaties praten? Ik heb begrepen dat u dat nog niet gedaan heeft, maar gaat u dat alsnog doen?

De voorzitter: En welke organisaties bedoelt u dan?

Mevrouw Kukupessy: Onder andere het PWN. Maar er zijn er meer.

De voorzitter: Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Degenen die de inspraakreacties hebben gehad. Zeker gaan we daarmee praten.

De voorzitter: Mijnheer Hammouti nog? Hoeft niet hoor.

De heer Hammouti: Ik wil even de ambtenaar bedanken, dat die zo geduldig met ons is deze avond.

De voorzitter: Ik zal de bedankjes overbrengen. Mevrouw Beemsterboer.

Mevrouw Beemsterboer: Dank u wel. Ik hoorde u al zeggen, dat is helder, bij een uitleg. En inderdaad, bedankt aan de ambtenaar, want het was helder. Althans, het is voor ons helder, omdat wij al heel veel hebben gehoord over de Omgevingsvisie en Omgevingswet, et cetera. Maar ik kan mij goed voorstellen, mensen die thuis zitten, die hebben hun eerste paracetamol al binnen hoor. Want het is werkelijk niet te vatten gewoon, dus dat vind ik wel belangrijk. We doen het ook voor de inwoners en die moeten ook snappen hoe het zit. Dus ook voor de inwoners en de luisteraar. Wat betekent dit document nu straks bij ruimtelijke aanvragen en bij projecten? Gaat dit strakker kaderen, of juist ruimte bieden? Dat is eigenlijk mijn laatste vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Kennis.

Wethouder Kennis: Het gaat, als je een initiatief hebt en je hebt bedacht wat je wil, dan kun je aan de hand van dit visiedocument kijken of het enigszins past in het document. Als dat het geval is, weet je dat de kans van slagen aanmerkelijk groter is dan wanneer het er niet in past. Je mag het uiteraard nog steeds aanvragen. Want niet alles zal hieruit te halen zijn. Dus je kunt het ook aanvragen, als je het er niet direct in staat. Maar het geeft je een handvat dat je denkt van, dit wat ik wil, de kans dat dat doorgaat is heel groot, omdat het ook zo passend is in de visie. Dat is eigenlijk de ...

De voorzitter: Ik denk dat een helder antwoord is. U heeft nog een aanvullende vraag?

Mevrouw Beemsterboer: Mijn aanvullende vraag is. Ja, mits of nee, tenzij?

Wethouder Kennis: Het is altijd ja, mits, mevrouw Beemsterboer.

Mevrouw Beemsterboer: Dank u wel.

De voorzitter: U heeft uw vragen gesteld. De antwoorden zijn helder. Ik vraag mij af, heeft u? ...

Wethouder Kennis: Ik mag natuurlijk niks meer zeggen, maar ik wilde nog wel even. Het feit dat wij er zo op gewezen zijn, dat wij het water inderdaad hebben verwaarloosd. Dank u wel daarvoor. Ik wilde het, ik mocht het net niet zeggen.

De voorzitter: Wat hadden we verwaarloosd?

Wethouder Kennis: Het water.

De voorzitter: Het water. Een compliment voor mijnheer Slotema. Ik vraag mij af, heeft u nu nog behoefte aan die tweede ronde discussie hierover? Het lijkt mij niet? Ik wil u niet afhouden van een discussie, maar ik vraag mij af wat je dan moet zeggen in de discussie. Dat zeg ik niet. Mag ik concluderen dat dit een besprekstuk wordt in de raad volgende week?

De heer Oyens: Het mag van mij ook een hamerstuk worden hoor.

De voorzitter: Zo een belangrijk stuk?

De heer Oyens: Maar we hebben het er al tig keer over gehad, dus wat mij betreft.

De voorzitter: Wat mij betreft, het is aan u. Het kan een hamerstuk zijn, want ...

De voorzitter: Zal ik concluderen dat het dan een hamerstuk wordt? Nee? Laten we het dan voorlopig het als een bespreekstuk zien en als dat nodig is, dat het een hamerstuk wordt, kan het alsnog aan het begin van de vergadering als hamerstuk ingediend worden.

7. Sluiting

De voorzitter: Dan dank ik u allen hartelijk voor uw inbreng. Het is een beetje later geworden dan ik had gedacht en er staat nog een lekker glas wijn voor u klaar. Ik sluit de vergadering.